

melamet yolu

Haziran 2024 | Sayı:4

Kul halktan uzaklaşmadıkça Hakk'a yakın olamaz.

Kuranda Geçen Ayetlerden Afak ve Enfüs
Gönül Yoluyla Allah'ı ve Kuran'ı Anlamak
Gerçek Kulluk ve Birliğe Vasil Olmak
Bismillahirrahmanirrahim'in Esrarı
Hüda'yı Mukayyet Hüda'yı Zat
İbadet nedir? Nasıl Olmalıdır?
Gafil Olanlar Kimlerdir
Kainatın Özü İnsan

MAKSAV

MAKSAV

ALTI AYLIK MELAMET YOLU DERGİSİ
BIANNUALLY MAGAZINE OF THE PATH OF MELAMET

Haziran - Aralık 2024 Sayı:4
June - December 2024 Issue:4

Yayıncı Mustafa Altun İlim Kültür Sanat
ve Gelişim Vakfı İktisadi İşletmesi Müdürü
Publisher on Behalf of the MAKSAV
Tamer Erpak

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
Responsible Editor
Yusuf Özal Karakaş

Genel Yayın Yönetmeni
Editor in Chef
Veli Yılmaz

Yayın Kurulu
Publication Committee
Mustafa Erkan
Veli Yılmaz
Leyla Özel
Hülya İnalkaç

Genel Koordinatör / Editör
Coordinator / Editor
Leyla Özel

Grafik Tasarım
Graphic Design
Selin Koç

İngilizce Çeviri
English Translation
İlayda Köymen
Müge Bülbül

Redaksiyon
Redaction - Copy Desk
Gamze Canpolat Gür

“Melamet Yolu” dergisinde yayımlanan yazı, fotoğraf ve çizimlerden yayıncının izni alınmadan
ve kaynak belirtilmeden tam ya da parça alıntı yapılamaz.

Neither text, photographs nor illustrations from “The Path of Melamet” magazine may
be reproduced either in full or summary without acknowledging the source and
without prior permission from the publisher

ISSN
2980-2466

Yayın Türü: Süreli Yayın
Type of Publication: Periodical

Yönetim Yeri Adres
Management Location
Cumhuriyet mahallesi İnkılap sokak 19/3 Kızılay/ANKARA

İletişim
Contact
bilgi@mustafaaltuniks.org
maksav@maksav.org
+90 532 781 71 47

*“Her yaratık kendi hulkiyeti üzerine tertip edilerek
bu alemde görüntüye gelmiştir. Hiçbir yaratığın
iradesi yoktur. Bütün güç ve kuvvet O’nun olduğu
gibi irade de O’na aittir.”*

PİR SEYYİD MUSTAFA ALTUN

İçindekiler

Önsöz	4
Pir Seyyid Mustafa Altun'un Hayatı	5
Mustafa Altun'un Eserlerinden	9
Gönül Yoluyla Allah'ı ve Kuran'ı Anlamak	10
İbadet nedir? Nasıl Olmalıdır?	11
Kainatın Özü İnsan	14
Gafil Olanlar Kimlerdir	17
Kuranda Geçen Ayetlerden Afak ve Enfüs	18
Gerçek Kulluk ve Birliğe Vasıl Olmak	20
İmtihan Sahnesi Dünya	24
Bismillahirrahmanirrahim'in Esrarı	28
Alçak ve Yükseklik Cehennem ve Cennetleri	30
Hüda'yı Mukayyet Hüda'yı Zat	32
Allah Allah'lığını Kimseye Vermez	35
Nefes	36
Gece ve Gündüzün Halk Olmasındaki Sebep	38
Sait-Şaki	40
Bir Konu Bir Yazar	43
Rabıta	44
Aşk Nedir?	48
Melamet Yolunda Mürşit Mürid İlişkisi	51
Subuti Sıfatlar ve İlim	52
Cenab-ı Allah'ın Hakikati Nasıl Bilinir?	54
Nefise Bir Bakış	56
Tevhid Bulmacası	58
Gençlik Köşesi	61
Bilinen Bilinmeyeni Gizler	62
Yaşamak Nedir?	64
İlim ve Tevhid	66
Bir Küçük Şifa Konusu	67
Sanat Penceresinden	72
Niyazi Mısri'den	73

ÖNSÖZ

Fıtrat, yaratılış amacı manasına gelmektedir. Yaratılış, yani vücuda gelme. Vücuda gelme dendiğine göre var olandan varlık bulmak, latif halden kesif hale şekil bulmak anlamı ortaya çıkmaktadır. İşte bu noktada, bu bilgi üzere gidildiğinde varlık sorgulanır olduğunda çıkış yolu olarak karşımıza melamet çıkmaktadır.

Vardan varlık vücuda gelmekteyse var olan nedir? Bu soru tikel, cüz hale indirgenirse beşer için “ben neyim? veya ben kimim?” sorusu ortaya çıkmaktadır. Bu soruların sorulması ve cevap arayışı ise fıtrata göredir. Yani yaratılış amacına göredir. Cüzziyeti ile varlık sahnesinde vücut bulan için yaratılış amacı, sormayı ve bulmayı gerektirmekteyse gelişim o yönlü olmakta, diğer türlü için ise arayış hiç gündeme gelmeksizin yaşam süresi sonlanmaktadır. O halde arayış ve yöneliş ferdidir. Hani derler ya “Her koyun kendi bacağından asılır” diye, o hesap. Demek ki tüm mevcudat fıtratı üzere yaşam sahnesinde rol almakta ve yaşam süresini tamamlamaktadır.

Yaratılış amacını soranlar, sorgulayanlar için cevaplar melamet ile bulunur. Fıtratı gereği arayışta olanların uyanık olup, yine fıtratı gereği hakikat arayışı içinde olmayan zümrenin etkisinde kalmaması ve yönünü fıtratına göre belirlemesi gerekir ki maksat, yani yaratılış amacı üzere sonuç oluşabilsin. Anlaşıyor ki her varlık fıtratı üzere hareketle yön bulmaktadır. Allah zıtların cemidir. O zaman fıtratı gereği Allah arayışı olmayanı örnek almak ve o zümrenin sözde hakikate yönelik ilmi açıklamalarına takılarak arayıştan vazgeçmek, varlığı sorgulamaktan vazgeçmek, bilinemez, görülemez, anlaşılamaz benzeri açıklamalara kapılmak ve dolayısıyla arayıştan vazgeçmek kişinin kendisine yani fıtratına

yapacağı en büyük kötülük olacaktır. Burada varlık içinde bir ayırım ortaya koyulmakla beraber, fıtrat-istidatlar üzere ayırım yapıldığı gözden kaçırılmamalıdır. Aksi halde melamet idrakine aykırı düşünülmüş olur. Melamet varlığı ayırmaz, tevhid eder.

Melamet nedir? Neyi anlatır? Varlık nedir?

Bu soruları dikkat çekici bulanlar, fıtratı gereği hakikat arayışında olanlardır. Arayışta olmak ilim öğrenmek, sonra öğrendiği ilmi hal edinmiş gibi taklitte yaşam sürüp, nihayetinde izdirari ölümle ölüp toprağa dönmek değildir. Arayışta olmak tarih boyu siyasetin etkisinde kalmış, yozlaşmış inanç sistemleriyle vakit geçirip nihayeti ve idraki ölüm sonrası safhaya sevk eden yol ya da sistemlere tabii olmak değildir.

Arayışta olmaktan kasıt hakikat ehli kamil mürşidi bulma arayışıdır. Amaç ilmi hale dönüştürecek aşk, gayret ve teslimiyet halinde kamil mürşide sadakatle bağlanmak, hakikat eri olma yolunda tüm varlığını kamil mürşid mazharında Hakk’a teslim ederek er kişi olmaktır. Er kişi olabilmek için varlığını Hakk’ın varlığında yok etmek gerekir. Varlığını Hakk’ın varlığında yok edip Hakkı’nın varlığıyla varlık bulanlara Melami denir. Hakikat Melami kamil mürşid mazharında kendini izhar eder. Hakikatte Allah’tan başka bir varlık yoktur. O halde yolun güzelliği yaşarken idrakin ve oluşun zuhur bulmasıyla olur. Varlığı ve varoluşu anlamak melamet ile mümkün olur.

Bu dergide hakikat bilgisi yer alır. Ancak ilmen bilis görüş ve oluş anlamına gelmez. Görüş ve oluş için ise kamil mürşid ve dolayısıyla nefesi rahman şarttır.

Sevgiler,

Mustafa Erkan

melamet yolu

PİR SEYYİD MUSTAFA ALTUN'UN HAYATI

THE LIFE OF PIR SAYYID MUSTAFA ALTUN

Mustafa Altun'un hayatı diğer sayılarımızda detaylı olarak yazılmış olup bu sayıda da yine özet olarak anlatılmıştır.

Pir Seyyid Mustafa Altun Hazretleri, 12 Nisan 1934 tarihinde Erzincan'da doğdu. Hem anadan ve hem de babadan seyyid olup, soyu İmam Cafer Hz.leri ve Hz. Hüseyin, Hz.Ali (a.s) ile birlikte Efendimize (s.a.v.) dayanmaktadır. Söz konusu soyuna yönelik yaklaşık 4 sayfayı bulan bir seceresi mevcuttur.

Ailesi Horasan'dan Anadolu'ya göçlerin başladığı 13. veya 14.üncü yüzyıllar civarında önce Malatya'ya gelmiş, orada bir süre yerleştikten sonra Tunceli'ye geçmişler ve oradan da Erzincan'a yerleşmişlerdir.

İlkokulu Erzincan'da okumuş, bilahare Sivas Yıldızeli Öğretmen Okulunda yatılı olarak eğitim görmüştür. Sonrasında ise 19 yaşındayken Ankara Devlet Konservatuvarını kazanarak, eğitimine burada devam etmiş ve oboist olarak Devlet Opera ve Balesi kadrosunda yer almış ve 2000 yılında emekli olmuştur.

Bu arada bir vesile ile Makedonya'dan gelip, Manisa Turgutlu'da ikamet etmekte olan melami müşşidi kamili Hasan Özlem Efendi Hz.lerinden haberdar olur. Zaten evvelden beri melami meşrebi ilgisini çekmektedir, nitekim melami süluku hakikatin zirvesi olup, zamanın İnsan-ı

kâmili de bu meşreptendir...

Bu nedenle aradığını bulduğuna ikna olarak, 1973 yılında 39 yaşında Hasan Özlem Efendi Hz.lerinin huzuruna çıkarak intisap eder. Sonraki yıllarda hayatı Ankara/Opera ve Turgutlu/Salihli arasında

The life of him has written in detail in the previous issues, and it was written again as the summary in this issue)

Pir Seyyid Mustafa Altun was born on 12 April 1934 in Erzincan. He is a sayyid from both mother and father, and his descendants are Imam Cafer and Hz. Hussein and is based on the Prophet (pbuh) together with Hazrat Ali. He has a genealogy of about 4 pages for his lineage.

His family first came to Malatya around the 13th or 14th centuries, when the migrations from Horasan to Anatolia began and after settling there for a while, they moved to Tunceli and settled in Erzincan.

He attended primary school in Erzincan, and then studied at Sivas Yıldızeli Teacher's School as a boarder. Afterwards, at the age of 19, he won the Ankara State Conservatory and continued his education there and became a member of the State Opera and Ballet as the oboist, and he retired in 2000

On one occasion, he learns that Hasan Özlem Efendi, the melami master, who came from Macedonia and resides in Manisa Turgutlu. The melami disposition had been attracting his attention since before, and as melami süluku is the pinnacle of truth, and the perfect human being of the time is of this disposition... Therefore, convinced that he has found what he is looking for, he enters the presence of Hasan Özlem Efendi in 1973 at the age of 39. In the following years, his life will continue between Ankara/Opera and Turgutlu/Salihli. On the

devam edecektir. Bir taraftan da boş kaldığı zamanlarda, Atatürk Lisesi ve Gazi Üniversitesi müzik bölümlerinde dersler vermektedir. Ayrıca bir vakit farklı bir mekânda bağlama kursları verdiğini, ancak sonra efendisinin “kesrete çok düştün” ikazı üzerine, o mekânı kapattığını ifade etmiştir. Yani bizlere de sık sık ifade ettiği gibi, sevdiği uğruna dünya menfaatinden vazgeçmiş, fedakârlıkta bulunmuştur.

Seyrû süluku boyunca efendisinin gerek Kayseri, gerek Merzifon ve gerekse de İstanbul'da yaptığı sohbetlere de sık sık katılmaya çalıştığını ifade etmiştir. İşte öylesine bir aşk... Sözde değil özde... Hal böylece devam ederken, Hasan Özlem Efendi Hz.leri vefatından kısa bir süre önce İstanbul'daki bir ihvanın evinde, kendisini orada bulunan 3 ihvanın şahitliği üzere İrşad ile görevlendirmiştir. Böylece irşad görevine başlamıştır. O günden bugüne de, bu görevini ifa etmektedir.

İrşad vazifesine bu süreç ile 1996 yılında başlayan Hazret, 2000 yılında emekli olmuştur. Emeklilik ile birlikte ise, tüm gücünü ihvanını irşad etmeye ve ayrıca tasavvufi eserlerini yazmaya vermiştir.

Yayımlanan eserleri :

1. *Hakikate Ermek*
2. *İlmin Hakikati*
3. *Ölmeden Evvel Ölmek*
4. *Diriliş*
5. *Hiç*
6. *İnsan ile Şeytan Arasındaki Diyalog*
7. *Tevhid Sohbetleri*
8. *A'nın Nuru*
9. *Esrar-ı Nokta*
10. *Kendini Tanı*
11. *Tevhid Sohbetleri 2*
12. *Tevhid Sohbetleri 3*
13. *Dying Before You Die**
14. *Realive**

*Ölmeden Evvel Ölmek (Dying Before You Die) ve Diriliş (Realive) kitapları İngilizceye çevrilmiş ve okuyucusuyla buluşturulmuştur.

other hand, he gives lectures at Atatürk High School and Gazi University Music Departments when he is free. He also stated that he once gave bağlama (saz instrument) courses in a venue, but then closed that venue after his master warned, "you have fallen into the worldly turmoil (desires) to much". In other words, as he often expresses to us, he gave up his worldly interests for the sake of his beloved and made sacrifices.

He stated that he often tried to participate in the conversations his master had in Kayseri, Merzifon and Istanbul during his journey. Here is such a love... Not in words but in essence...While the situation continues like this, Hasan Özlem Efendi, before his death, assigned himself to irshad in the house of a brotherhood in Istanbul, with the witness of three brothers who were also there. Thus, he started his guiding his duty and has been performing this duty ever since.

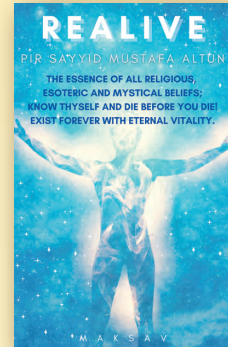
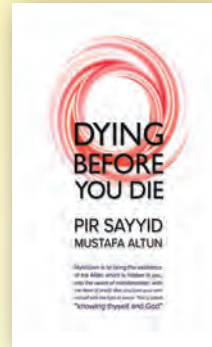
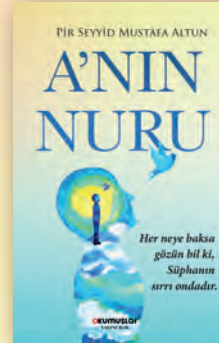
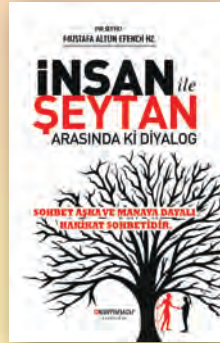
Seyyid Mustafa Altun who started his guidance of duty in 1996 retired from Opera in 2000. Along with his retirement, he gave all his strength to enlighten his followers and also to write his mystical works.

Published works:

1. *Reaching the Truth*
2. *The Truth of Science*
3. *To Die Before You Die*
4. *Resurrection*
5. *Nothing*
6. *Dialogue between Man and Satan*
7. *Tawhid Conversations*
8. *Divine Light*
9. *Secret Points*
10. *To Know Yourself*
11. *Tawhid Conversations 2*
12. *Tawhid Conversations 3*
13. *Dying Before You Die*
14. *Realive*

The book Dying Before You Die and Realive have been translated into English.

MUSTAFA ALTUN'UN ESERLERİ

maksaviks I kendinitani I knowthyself I kendinitani_

www.maksav.org

MUSTAFA ALTUN'UN ESERLERİNDEN

Gönül Yoluyla Allah'ı ve Kur'anı Anlamak	10
İbadet nedir? Nasıl Olmalıdır?	11
Kainatın Özü İnsan	14
Gafil Olanlar Kimlerdir?	17
Kuranda Geçen Ayetlerden Afak ve Enfüs	18
Gerçek Kulluk ve Birliğe Vasıl Olmak	20
İmtihan Sahnesi Dünya	24
Bismillahirrahmanirrahim'in Esrarı	28
Alçak ve Yükseklik Cehennem ve Cennetleri	30
Hüda'yı Mukayyet Hüda'yı Zat	32
Allah Allah'lığını Kimseye Vermez	35
Nefes	36
Gece ve Gündüzün Halk Olmasındaki Sebep	38
Sait-Şaki	40

GÖNÜL YOLU İLE ALLAH'I VE KUR'AN'I ANLAMAK

Allah'ın kitabı Kur'an insanlık âlemine rahmet kitabıdır. İnsan zahir ve batında her ne ararsa mutlaka bu rahmet kitabında bulacaktır. Bir şart vardır: Kur'an, beynin kararsız ve sınırlı yönleriyle değil ancak gönül yoluyla anlaşılır. Mevlana ve benzeri aşk küpü olan veliler gönül yolundan Kur'an'a yaklaşmış Allah'ı Kur'an'daki bu yönüyle anlamışlardır. Her yaratılan ilmi ezeliyede hangi karakter, meşrep ve istidad üzere yaratıldı ise şehadet âleminde de o istidad üzerine yaşayışını devam ettirir. Bunun üzerine hiçbir insan ben şunu yaparım, benim fikrim şu, benim dediğim doğru seninki yanlış, her şeyi ben bilirim ben doğruyum vs. şeklinde hüküm veremez. Herkes nasıl ve hangi durum üzerine halk edilmişse bu halkiyeti üzerinde rol oynar. Yani her şeyde Allah'ın dediği olur. İlimden ve yaşayış âleminde haberi olanlar bunun böyle olduğunu bilirler. Şayet bilgiye malik olsaydın bilgi sende devamlı kalır ve sen her şeyi bilirdin. Dikkat edin ki, geçen zaman içinde tüm vücudun ve yüzün değişime

uğramaktadır. Bir zamandan sonra da tanınmaz hale düşüp hiçbir şeyin senin olmadığını idrakine varıyorsun. Nihayet bildiklerin düşündüklerin malın ve dostların seni terkedip bilinmezliğe gitmekte. Şimdi düşün; sen ve bilgin, görmekliğin, fikir yarışmaların vs. neredeler? Yaradılış noktasından hareket ettiğimizde akıl ve kalp sahibi isek şunu gözden kaçırmamalıyız. Allah var, semavi kitaplar ve suhurlarda bilinmekte, Peygamberler ve Peygamberimizde ortada. Yalnız Evliyaullah görünmemektedir. Kur'an'da mevcut olmayan herhangi bir şey yoktur. Her şey içinde cem olmuş eşi olmayan bir özelliğe sahiptir. Kur'an'ın üzerine başka bir kitap yazmaya kalkışmak en azgın deliliktir. Şimdi Kur'an'ın içinden işine gelen sure ve ayetleri alıp kendi kısır aklının doğrultusunda yazmaya kalkıp ben Kur'an yazdım, tefsir ettim demek olur mu? Bu tefsirlerim doğrudur deyip kendi cehaletini parayla satıyor durumuna düşmüş olmaz mısın? Bu hareketin kemâlat değil ancak cehalettir.

İBADET NEDİR? NASIL OLMALIDIR?

Allah'a ibadet herkesin kendi kabiliyet ve istidadı miktarıncadır. Bu yerleşik olan istidatlar ne çoğalabilir ne de azaltılabilir. Her kişi kendi istidadınca iş yapar. Fazla zorlamaya ve kıskanmaya gerek yoktur. Kimse kendi kuruluşunu zem etmemelidir. Allah iyiyi ve kötüyü, hepsini ihata etmiştir. Herkes kendisinden ve Allah'tan razı olmalıdır. Allah'ın ibadet ediniz emirleri, oruç, namaz, abdest, kelime-i şehadet ve hacdır. Bir insan bu vecibeleri aralıksız yaparsa Allah'ın hoşnutluğunu elde eder. Bu emirlerin sıdk-ı gönülden yapılması gerekir. Bu ibadetlerin mana itibariyle kökenine indiğinizde, Allah'ın rızasını tam kazanacağımız gibi Hazreti Resulün de şefaatine nail oluruz. İbadette arif olunması gerekir. Arif olmadan ibadetin ulûhiyetinden zevk alınabilir mi? İbadet, Allah'tan gayrı düşüren, nefse taalluk eden şeytani düşüncelerden uzaklaşmaktır. Riya, zina, gıybet, yalan, buğz, haset, tama vs. çirkin sıfatlardan dönmektir. Allah'ın isteğinden başka bir

istekte bulunmamak, kullardan herhangi bir şeyi talep etmemektir. Allah dururken hangi aciz kuldan ne talep edebilirsin ki? Peki, niçin talep etmemeliyiz? Bu konuda tevhid hakikati vardır. Arif olmayanın ibadeti suret ibadetidir. Görmediğine ne maksatla ibadet ediyorsun? Halifelerin en bilgilisi ve 99 esmada adı geçen ilim şehrinin kapısı, ahir zaman Nebi a.s. ın damadı ve amcası Ebu Talip'in oğlu Ali a.s. veliler şahı, velayet-i kübra, hakiki insan ve furkan olan bakın ne buyuruyor: "Lâ a'büdü Rabben lem erah", "namazda ve tüm ibadet tarzlarımda Allah'ı görürüm. görmediğim Allah'a ise ibadet etmem. Kilisede dahi gördüğüm Allah'a ibadet ederim." Buradaki mükemmeliyeti görüyor musunuz? İşte Ali gibi fazilet ve marifete mazhar olunmaz ise, ibadetlerin hiçbirisi makbul ve geçerli sayılmayacaktır. "Allah seni görür, sen Allah'ı göremezsin" fikri aklına gelebilir. Onun içinde şunu söyleriz. Tevhid deryasına daldın, kendini o deryada ifna ettin ve sonra birçok çilelerden geçtin,

Allah'ın tam rızasına mazhar oldun. İşte o zaman Hakkı ayan beyan Hakk ile seyrederdin. Ey ef'al salikleri! Bu makam müşahede makamıdır. İdrak ediniz görmeye çalışınız. İlahi kudretin bu âlemdeki rolüne iyi bakın. Bakın ve görmeye çalışın ki, Hakk'ın nasıl bir icraatta bulunduğu marifetine ulaşın. Onları oturtup, kaldıran, yavaşlatıp, hızlandıran, bütün mahlûk unsuriyetinden işleyen, işleten, Yüce Hakk değil midir? Bu güç, kudret ve irade sahibi, sizden kendinizin yaptığınızı ve işlediğinizi zannettiğiniz gücü, kuvveti ve iradeyi alınca, sizi nasılda cansız bıraktı! Bu cansız cesette kendi hayatıyla, iradesiyle, ilmiyle her şeyi yapan O değil miydi? Ama daha önce siz bunda cahildiniz. Şimdi Allah'ın iradesinden başka bir irade olmadığını tasdik ettiniz. Fiilleri O'ndan başka işleyen olmadığını yaşamınıza alarak bundan zevk duydunuz. Zevk duyan da yine Hakk'tır. Bu makamda kulun daha önce kendinin sandığı güç ve kuvvetin ne olduğunu Hakk O'na bildirdiğinde, kul Hakk'a doğru tam dönüş yapar. Bu dönüşte fiillerin Allah'ın olduğunu anlar. Cenab-ı Allah kulun mazhariyetinden kendisi irade ederek ve iradesiyle halkı yönlendirerek fiillerini müşahede eder. Halk ise bu iradenin Allah'ın olduğuna şahit olur. Böylece kuldan çıkarmış gibi görünen fiil Hakk'ın icrasıdır. Kendi iradesini yine kuldan

müşahede eder. Kul bu makamda kendinin bir aletten ibaret olduğunu anlar. Yani bütün mahlûkat Cenab-ı Allah'ın tasarrufu altındadır. Arifler, bütün fiillerin çıkış merkezini kuldan ve bütün mahlûkattan görseler bile, sonunda Hakk'a bağlarlar. Böylece fiili şirkten kurtulmuş olurlar. Yani kul bu fiili müşahedeleri kendine bağladığında şirke girer. Burada bunun tahakkuku için fiilde mana gözünün açılması gerekir. Cenab-ı Allah'ın bu gerçek tecellisini kul Allah'tan bilir ve görürse ihlas sahibi olur. Kul bütün fiillerin zuhurunu mazharlara değil, Hakk'a izafe etmelidir. Fiillerden kötü bir görünümde o fiili kendisine izafe etmesi mükemmel bir tutumdur. Çünkü böyle gördüğünde kendi nefsine, güzel bir tecelli olduğunda ise Hakk'a verir. Fiillerin gerek celal ve gerekse cemali Allah'ın iradesidir. İstemek ancak kulun cüz'i arzusudur. Allah'ın rızasına mülaki yahut mülaki değil, bu kulun tercihidir. Fiillerin kulun isteğine göre icrası ise Allah'a aittir. İşlenen fiilleri kendinden veya birilerinden görenler masiyet sahipleridir. Zındıklaşmış olduklarından iradenin, kudret fiillerinin Allah'a ait olduğunu ifadeyle, bundan dolayı işlenen kötü fiillerden ötürü pişmanlık duymazlar. İşleyen Allah olduğu için hatayı kendilerinde görmezler. Allah'tan bilirler. Çünkü iyi ve kötü fiillerin sahibi O'dur, derler.

melamet yolu

KAİNATIN ÖZÜ: İNSAN

Bakara 31. ayetinde

*“vel allemel âdeme esma-e külle-ha”
“Allah Âdem’e isimlerin cümlesini öğretti”*

buyurulmuştur. Şimdi bu ayetin beyanından sonra sende mevcut olan yüze iyice bak, incele ve görmeye çalış. Eşyanın zuhuru (görünürlüğü) senin yüzünün akisleri değil mi? Tin Suresi 4. ayetindeki ifadesiyle “ahsen-i takvim” üzere yaratılmış olan yüzün (güzel bir yüz) sende görülen değil midir? Evrenin kitap oluşu, dış yüzü eşya değil mi? Bu eşya ise sende bulunan harfler değil mi? Bu harfleri birleştirip cümleler haline ve satırlar haline koyduğumuzda sendeki dış ve iç kitap görünmüyor mu? Bunların anlatılması ve yazılması aslında doğru bir düşünce değil. Bu sözler insanın ne kadar kutsal olduğunun beyanı için olup, insanlar birbirlerini zem etmemelidir. Allah’ın sanatı evren olup, en önemli eseri de insandır. Zira sanatını senin yüzünde toplamıştır. Hâsılı bütün kâinatı insanda toplayarak insanı kâinatın özü yaptı. İşte küçük bir şey olduğunu düşünme. Şayet Allah ilminin tahsilini yaparsan büyük bir âlem olduğunu anlarsın. Kudret ve ulûhiyet sahibi olan Allah’ın gösterdiği marifete bak. Bu okuduğunuz ve yazdığınız kitaplardan öğrenilmez. Ancak gönül ehli bir kâmil bulup önüne diz çökmekle öğrenilir. Seni yaratan tam bir mazhar olarak yarattı. Tam bir görüntü olduğunu bil. Allah’ın fiillerine, sıfatlarına ve zatına tam bir aynasın ve eylem mazharısın. Senin iç amelin yani gönlün, yaratanın iç aynasıdır. Fakat senin benliğin Hakk’ı sana göstermeyendir. İşte bu

taşıdığın onurun, kibrin, yalanın, riyan, zinan, egon senin enaniyetindir. Bu engeller kâmilin himmetiyle aşıldığında ve geriye dönüp maziye baktığında utancından kahrolursun. Ben niçin Allah’ın uzağında olup bu kadar gafil gezmişim dersin. Hâlbuki O senden sana daha yakinken, bunlar niçin? Vicdan sahibi olmak gerek. Vicdan konusunda, Muhammediye adlı eserin sahibi Yazıcızade şu güzel cümleleri buyuruyor:

“Kimin zevki yoksa irfanı yoktur. Kimin irfanı yoksa vicdanı yoktur. Kimin vicdanı yoksa cananı yoktur. Kimin cananı yoksa canı yoktur. O kişi iki ayakla gezen, gönlü ölü biridir.”

İşte bu gönüllerin dirilmesinin mayası olan Mürşid-i Kamil’i bulup, ondan Hakk’ın nefhasını almak gerekir.

*“Ve nefahu fihi min ruhi”,
“Ona ruhumdan ruh üfledim”.*

Bu üfleme ise iki türlüdür. Birisi umumi, diğeri hususidir. Önemli olanı hususi olanıdır. “Yed-ü Allah” ayetiyle dirileceklerini söylüyor. Buna göre Cenab-ı Allah, hariçte yapılan ibadetlerin taklit olduğunu, yani kök damarlarının zayıf olduğunu beyan etmektedir. Yüce Allah kudsi hadisinde

*“ma vesani kalbi abdi mümin”,
“ben hiçbir yere sığmadım, ancak mümin kulumun kalbine sığdım”*

buyurmuştur. Dikkat edilirse bu cümlede bir rumuzat bulunmaktadır. “Sığdım” kelimesine

dikkat buyurunuz. Taklit olanlardan kendimizi arındırmalıyız. Her şeyi devamlı taklit edip, tahkiki unutsak, belli kalıplarda kalırız. Ancak tahkikle kendimizi yenilemiş oluruz. Taklit, tahkikin çıkış kapısıdır. Bu taklit olmadan da hakikat olan tahkike varamayız. Gölge, sahibini ancak taklit eder. Ancak gölge, vücudu olmadığından sahibinden bihaberdir. Aslıyeti olmadığı halde gölge kendisine varlık verir. İşte bu verdiği varlık hem benlik hem de taklittir. Bu zanlardan kurtulmak gerekir ki, tahkike ermiş olalım. Cümle ibadetlerde de taklit vardır. Ariflerin gördükleri ve düşündükleri taklit değildir çünkü taklit şirktir. Bu taklitten ancak tevhid ile kurtulunur. Taklit ehli tahkikten nasihat almaz. Tahkik namazların, Kur'an ayetlerinin, hac fariziyelerinin, kurban, zikir, oruç vs. gibi ibadetlerin hakikat yaşamından uzak kalmıştır. üsküdarlı Seyyid Haşim Hazretlerinin kalbe tesir eden şu dizelerine dikkat edelim:

Bahri aşka dalmayan, ummanı bilmez kandedir (nerede)

Sıdk ile kul olmayan, Sultanı bilmez vandedir

Bende ol bir mürşid var anla acayip sırrını

Küntü kenzi bilmeyen, Rahmanı bilmez kandedir.

Taklit ehlinin taklidi hususunda Avni Konuk da şöyle bir misal veriyor: “ Birkaç âmâ bir yere toplanmış, fil nasıl bir hayvandır diye fikir yürütürken, fil önlerine getirilir. Fili yatırırılar. Âmaları filin her tarafına elleriyle dokunur. Biri filin kulağına yapışmış, biri ayağına, birisi

hortumuna, kimi de karnını tetkik ettikten sonra aralarında ihtilaf çıkmış. Karnına yapışan fili küpe benzetmiş, ayağına yapışan fil direk gibi demiş, kulağına yapışan fil tepsi gibi demiş. Hâsılı hangi tarafa dokundularsa fil hakkındaki tahmin ve itibarları ona göre değerlendirilmiştir.” Taklitçi itikat sahipleri de belli bir yere saplanıp oradaki itikatinden başka itikate yer vermezler. Hakikat üzerine olanlar ise bir tarafa saplanıp kalmazlar çünkü onlar Allah'ın her an bir şanda (oluş) ve namütenahi tecellilere sahip olduğunu bilirler. Allah'ın zatına ve sıfatlarına nihayet yoktur. Hakk'ın varlığıyla var olan suret varlıkların da nihayeti yoktur. Her an değişme halinde olan suretlerden zuhur eden yüce yaratıcıyı; değiştirenin, değiştirilenin, değişenin bizatihi kendi olduğunu, bu iş tevhidini kendinden başka birleyenin olmadığını yine kendi ayetleriyle biz kullarına bildirmektedir. Kendi arifliğiyle arif kulunun sureti görünümünden “men arefe nefsehu fekat arefe Rabbehu” sözünü yine kendisi söyler. Cenab-ı Allah, kendisinin bilinmesi keyfiyetini yine kul mazharından bildirir. Bu cümleden hareketle, sizlerden biriniz ölmedikçe hakiki tevhide anlayamazsınız. Bu ölümden ise şunu anlıyoruz: Kişi, “Mutu kalbe ente mutu” sırrında menzile varacaktır. “Sizlerden biri ölmedikçe” ifadesine dikkat edin. Tevhid şehidi olunuz, tevhitte ölünüz, ikilikten feragat edip birde ölünüz, demektedir. sureti varlık gibi, tüm gibilerden elinizi çekin, onları görmeyin. Zira onların varlıkları yoktur. Yok olanda varlığını ilan edeni görün. Bir anda iki tecelli olmaz, iki anda da bir tecelli olmaz. Ayetler leduni açıdan ele alındığında, karanlık düşünceler elbette aydınlığa kavuşacaktır.

GAFİL OLANLAR KİMLERDİR?

Kur'an-ı Kerim'in Araf Sûre'si 179. Ayette gafil olanlar için şu şekilde buyurulmaktadır: “ve lekad zere'nâ lı cehenneme kesiren minel cinnı vel ınsı lehum kulûbun lâ yefkahûne bîhâ ve lehum a'yunun lâ yubsırûne bîhâ ve lehum âzânun lâ yesmeûne bîhâ, ulâike kel en'âmı bel hum edallu, ulâike humul gâfilûne.” “Yemin olsun ki; Cinlerden ve insanlardan birçoğunu cehennem için yarattık. Onların kalpleri vardır, onlarla duyup anlamazlar. Onların gözleri vardır, onunla görmezler. Onların kulakları vardır, onunla işitmezler. Onlar hayvanlar gibidir. Hatta daha şaşkındırlar. İşte bunlar gâfildirler.” Bu ayetler müteşabihtir. Ne için kalpleri olduğu halde duyup anlamazlar? Niçin gözleri olduğu ve gördükleri halde görmezler? Kulakları da olduğu halde işitmezler? Ve bu kimselere hayvandan daha aşağı deniyor? Bu ayetler kendini ve rabbini bilmeyip, zamanını kitap okumak, ezberlemek, yazmak, bir şeyler olmak, halkın övgüsünü kazanmak isteyenler içindir. Hâlbuki ayetlerde “siz canlı bir kâbe arayın, canlı Kur'an arayın, bir vesile arayın ve onu aramakta çok uğraşınız ki; sizi selamete çıkarsın” buyuruluyor. Cansız olanlardan bir fayda temin edemeyeceğimizi ihtar ediyor. O halde çok çok arayıcı olmalıyız. Hakkı nasıl görmemiz, nasıl işitememiz gerektiğini, kalplerin açılımını o Hakk dostu bilir. Gözlerimizi, kalbimizi Hakk yönüne ancak ameliyat ederek o açar. Kur'an'ı okusak ve okumada dikkatli olsak, Mürşid-i Kâmil'in ameliyatından bahseder.(Elem neşrahleke

sadrek) Bu kalp ameliyatıdır. Neden kalbimiz olduğu halde tefekkür edip duyamıyoruz? Göremiyoruz? İşitemiyoruz? Bakıyoruz fakat göremiyoruz? İşitiyoruz fakat duyduğumuz sesin hangi kaynaktan geldiğini duyamıyoruz. Cisimlerden geldiğini algılıyoruz. Gerçek olanın sesini duymaktan çok çok uzak kalıyoruz. Hâlbuki o devamlı bizimle. Mutlak sahibimizin sesini duyamamamız ve kendisini göremememizin sebebi gözlerin kör ve kulakların sağır oluşudur. Bu âleme gelişimizin sebebi Rabbimizi görmemizdir. Şayet göremez ve işitemezsek kör ve sağırız. O zaman boş yere Kur'an'daki satırları oku oku dur. Gerçek satırlarda değil sadırda olur. Bu durumda sadrımızı yardırmakla Rabbimiz bize açık açık görünür. Gerçek Allah'a müm'in olmuşların kalpleri şayet “elem neşrahleke sadrek” ayetinin sırrına mazhar olursa o zaman onlar hakkında Enfâl Sûre'si ayet 2. de “İnnemel mu'minûnellezîne izâ zukirallâhu vecilet kulûbuhum ve izâ tuliyet aleyhim âyâtuhu zâdethum îmânen ve âlâ rabbihim yetevakkellûn (yetevekkellûne).” “Mü'minler ancak o kimselerdir ki, Allah anıldığı zaman yürekleri ürperir. O'nun ayetleri okunduğunda imanlarını arttırır ve yalnızca Rablerine tevekkül ederler” Yine Enfâl Sure'si ayet 3.te; “Ellezîne yukîmûnes salâte vemimmâ razaknâhum yunfikûne” ‘Onlar, namazı dosdoğru kılarlar ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak ederler.

KUR'AN DA GEÇEN AYETLERDEN AFAK VE ENFÜS

Afak herkesin malumu üzere bireylerin dış görünümüdür. Masiva, eşya hayali olan tüm varlıkmiş gibi görünen seraptır. Enfüs ise; iç yapıdır. Afak bu iç yapının dışarıya yansıyıp görünen hayalidir. Gerçek olan içtir. Ne varsa için dışa olan hayalidir. Dışın içe olan içerdeki yansımalarından, dışın etki alanından uzaklaşmamız elzem. Onun için ilk önce dış tövbeyle başlanır. Dışta yaptığımız ahitleşmeden bize bela olan tüm kötülüklerden kurtulduktan sonra iç tövbe yapılır. Dış tövbe yapılmadan evvel dıştan içe hayal, vehim, zan, küfür, yalan vb. kirlerin içe girip orada barınması söz konusuydu. İşte onlara da içten tövbe yaparak için ve dışın temizlenmesidir. İçten temizlik devamlılığı olan kalp zikridir. Kalp zikrinin rolü, dışı da şiddetle etkilemektedir. İçerideki yerleşmiş olan her türlü pisliği süpürdüğünde dıştaki pisliğinde içeriye girmesine mani oluyor. Temizlenmiş mahalde sadece Hakk vardır. İçte ve dışta Allah'ın gerçek sevgisinden başka bir düşünce kalmadığına göre içte ve dışta kim kalır.

Ne sen kalırsın ne etrafın kalır. Ne de uydurduğun hayali bir ALLAH kalır. Ne şirkin kalır, ne uydurma orucun ne namazın ne de sadakan. Taklit Kâbe'ye olan secden görülüyor ki iç ve dışın temizlenmesiyle her iki yönde de görülen Hakkın kendisidir. O takdirde bütün yaptığın taatler, takvalar cümle ibadeti fiiller cemale dönüşür. Yapılanlar Allah nazarında makbul olur. Kayıt kuyut kendini çeker. Artık bu benimdir, bu senindir, bu onundur davası bizi yaratan ve bizden hesap soracak olan Allah'a kalmış olur. Hâsılı, yaptığımız ve cehaletimizden gelen kötü fiil ve sıfat benliklerinden kulluğumuz gereği Allah'a sığınmış günah işlememeye özen göstermiş oluruz. Siz ateşinizi dünyadan ahrete taşıyın, tevazu kutsallıkta yerini bulur. Dünyada ve ahret âleminde kişinin ateşi (yani benliği) yine kendine aittir. Benlik sahiplerinin benliği olan namaz, oruç, zekât gibi benzeri ibadetler bilinçsiz, ilimsiz, hakikatten uzaksa onların hepsinin şirk ateşi olduğunu Allah bu cehaletle

yaptıklarını yüzlerine vuracak. Benlik ateşinden kurtulup, yapılan bütün ibadetlerin doğrusunu ancak Allah ve Resulü bilir. O'nun için resul soyundan Adam gibi bir adamı bulup, ibadetlerin irfaniyete dönmesi için O'nun velayetine sığınmamız gerekir. Ben oruç tutuyorum, namaz kılıyorum, Kur'an okuyorum, sema yapıyorum, 4 anasır ve kırk makamı olduğu gibi tatbik ediyorum deme. Daha çok batağa girersin. Bunların sağlığı için; iç ve dış tövbeyi yapman gerekir. Peygamberimize Cenab-ı Allah " Ey habibim sen onları teker teker veya çiftler çiftler huzuruna al" ayetini okuyun. Bu içeriye alınmanın manası; teveccüh odasına alınmaktır. Buna ayrıca küntü-kenz odası da denir. Ervah âlemi ve melekut âlemi, âlemi berzah da denir. Aradığını dışarıda arama kendine dön. Bunun içinde kendin gaybsın. Ara bul. Kendini bulamazsan bir bulanı bul ki, seni sana bildirsin. Hacı Bayram Hazretlerinin nefesi, tam da bu satırlara ne kadar güzel uyuyor.

Bilmek istersen seni

Can içinde ara canı

Geç canından bul Anı

Sen seni bil sen seni

Demek ki Enfüs ve Afakı iyi gözlememiz gerek. Enfüs ve Afak tabiri Kur'an'ı Kerim'in Fussilet Suresi'nin en sonunda vardır. Bismillahirrahmanirrahim "Se nurihim âyâtinâ fil âfâkı ve fî enfusihim hattâ yetebeyyene lehum ennehul hakk" İlâhi kudretimizi kendi nefsinizde hakkı ve hakikati görürsünüz. Kendi nefsi âlemimizi temizlemeden ne enfüsü ne de afakı anlayamayız. Dış ve içteki fiil, sıfat ve

vücudun nispetlerinden geçmemiz gerekir ki, enfüste ve afakta Cenab-ı Hakk ayetlerini bize gösterebilir. Dış ayetler iç ayetler, müteşabih ve muhkem ayetlerdir. Rahman ve rahim olan ayetler de denir. Rahim olanları Allah, resul ve velilere hastır. Rahman olanları yine Allah resulün zahiren bildirmesidir. Bu ve benzeri bir sürü ayetlerde (enfusi-müteşabih)" İnsanların kalpleri ölüdür. Allah ve resulü sizi diriltmeye davet ettiği zaman, bu kalp sahipleri Allah'ın ve resulünün özel çağrısına koşmalıdır." buyurulmaktadır. Cenab-ı Allah kullarına, "Öbür âlem dediğimiz bilinmeyene soyunduğunuzda, bu âlemde hesabınızı verin ki burada kendinize herhangi bir müşkilat ve soru kalmasin" buyurmaktadır. Afak ve Enfüsü tecelliler hangi mazharda görünürse görünsün celal ve cemel fiillerinin oluşumunu Rabbimizden bilmemiz gerekir. Kötü tecelliler görüldüğünde bilmiş olalım ki kendi nefsimizden ve benliğimizdendir. Kalpleri Allah'ın ve resulünün nefesiyle diri olanlar ister iyi ister kötü tecelliler olsun Hakikat gözüyle gördükleri için herhangi abes bir şey görmezler. İşte onlar buna rağmen çirkinlikler kendilerinde ve afakta zuhur ettiğinde kendi nefislerine izafe ederler ve kendilerinin noksan olduklarına bağlarlar. Bunun için Allah'ın kendilerini bağışlamasını dilerler. Amentünün getirdiği emirlerin zahirine inandık, dilimizle ikrar, kalbimizle tasdik ettik. Farz ve nafile ibadetleri aklımızın dışta olan düşüncesi ile beden hareketleri ile dış istek ve arzusuyla yerine getiriyoruz. Bunlar, dış olan nisbi ilimlerdir. Bir de kisbi ilmin getirdiği ilim var ki; o ise dış yapılan emr-i ibadetlerin üstünde manasındadır. Makbul olanı da budur.

GERÇEK KULLUK VE BİRLİĞE VASIL OLMAK

Allah demek, kulum demek dil ile kolay. Esas olan, bu değerlerle kul olmak, birliğe vasil olmaktır. Allah'a bu yakınlaşma ile yolculuk seferine çıkanlar Allah'ın kuluna sunduğu Kitab-ı Mukaddes olan özünü oku, bu sana kifayet edecektir çünkü zahir ve batın kitapların toplamı insandır. İnsan kendinin bir kitap olduğunu ancak bu duraklarla kazanır ve anlar. Fakat hava, ateş, su, toprak anasırından kurtulamadığı ve bu dört duvar içinden çıkamadığı sürece hayatı kararır, o zaman her türlü celale mazhar oluruz. Bizde görünen benlik anasırın duvarlarını yıkmak gerek; bunun için dil zikri değil kalp zikri şart. Haris anasırından kurtuluş budur. Ateş: benlik, Hava: hava hatır zanlar (bir kararda olmayan), Toprak: tevazu, Su: İlim... İnsanın huyu bu son iki elementin değerinde olmalı. Esfele Safilinden, İlliyyine yükseliş yukarıda sayılan 10 basamağı yaşamak; ibadetin esası bu olsa gerek, insan hangi işte olursa olsun, kalp zikri asla yaptığı işe mani olmadığı gibi işini daha çok isteyerek, aşkla zevkle yapar ve hiç kimse onun ibadet yaptığını göremez, bilemez çünkü herkese gizlidir. İnsanı bütün musibetlerden beladan, masivadan, Allah'ın dışında itibar ettiğimiz sevgi ve sevdadan vazgeçiren bir mayadır. İstidatların gelişimini, kendi özünü, insana öğretir. Hâsılı çok derinliğine giden zikir yolu olup, duaların kabul olmasını da sağlar. Gönül zikri, Peygamber ve Ehli Beytin Allah'a giden yolunu bize açar. Tevhid ve meratiplerin zevki bu gönül zikriyle açılır. Yol sırat-el müstakim yoludur. Nadir olan veliler, bu kalp zikriyle veli olmuşlar, bütün güzel esmaların, fiillerin, sıfatların temel taşıdır. Bu zikir; sayısal tesbih zikrinden tamamen ayrı, ayrıca ilmi ledûna götüren keramet zikridir. Gizli oluşu sırdandır. Her an kendi mazharı olan kuyundan,

yaratanın kelâmı ve kelâmın sesleri gelir. Sana kendinden haberler verir. Seninle devamlı olarak sohbet eder. Seni nefsi emareden ve levvamenin tehlikelerinden korur, nasip kapılarını açar ve kulun her arzusunu Allah yerine getirir. Her türlü marazi hastalıklardan korur. Gösteriş ve benliklerden uzak tutar. Yalandan, riyadan, hasetten, her türlü benlik dolu nispetlerden seni arıtır; kitaplardan, yazmadan seni alır, kendi kitabını okutur. İzdırari ölümden evvel sana ikinci ölümün kevnî kerametini gösterir. Cemalini daima görürsün. Cemalini daima görürsün sözünde kul ayrı Hakk ayrıymış gibi bir durum oldu. Hakkın kula ve nispet sıfatlarına inmesidir (tenezzül). Kulun izafi sıfatları Hakkın sıfatlarında tam yerini bulduğunda Hakk'a ayna olur. İşte o zaman Hakk sıfatlarında cemali görünür. İnsan da enteresan manevî tecellilerin zuhuru için mürşid olarak kabul ettiği kişinin ilahî huzurunda herhangi bir gayriyet düşünmemesi gerekir. Allah'tan gayriyi kalbinden atması, orada sırf Allah ve sevgisinin yerleşmesi, niyetlerinin halis olmasının işaretidir. Salık, süluk esnasında şunu dikkate almalıdır. Kendindeki gizli olanın zuhuru ve zuhur âlemine çıkması, mürşide inanıp teslimine bağlıdır. Salık, tohumda gizli olan mertebelerin aynını kendinde taşır, bu mertebeler ağaçta dal, budak, yaprak, çiçek, tomurcuk ve nihayet meyvesidir. İnsanda ise iyi ahlak, edeb, inanç, iman, ihlas, ilim, marifet ve nihayet hakikattir. Saydıklarım kısmidir. Bu sıfatlara Nur sıfatlar adı verilir. Tevhid tahsili yoluyla bu değerli sıfat veya isimler meydana çıkar. Kâmilin Hakk sohbeti, önde bulunan insanları acziyete sokan, insani değerlerini hiçe sayan sufî sıfatları kaldırmaya çalışır. Bu kerî sıfatların kalkmasıyla, övülmüş olan ulvî sıfatlar öne geçer. İnsanın insana yakışır değerleri meydana çıktığında, salikin hayretle hayranlığı artar. Fevkaledede nur

yüklü tecellilerle karşılaşır, daha önceden cahilliğine sebep olan sıfatlardan kurtulan birey Hakk'ın kendisine şah damarından yakın olduğunu keşif yoluyla bilir. Sufli olan hayvani sıfatların kendinde olduğu dönemde kendini ve Rabbini tanımamıştı. Kendini tanımaya başlayınca bir başkasının kuyusundan su çekip kendi kuru kuyusuna boşaltması o kuru kuyudan bazı kötü bitki ve zararlı böceklerin varlığının farkına vardı, bu fark ile yola çıktı. Kötü zehirli bitkiler ile kötü zararlı böceklerin anlamı, (ledûn) açısından fakirin değerlendirmesi de şöyle; cahiliyet devresinde bir sürü biriktirdiğin kitabi bilgiler, o yazarın kitabı, şu konuşmanın fikri ve kendinden uydurduğun doğru zannettiğin fikirler inançlar, yaptığın şirkli ibadetlerin doğruluğu üzerinde inatla duruyordun. Ne zaman kâmil yolunu tuttun; işte o zaman anladın ki geçmişteki bilgileri halktan aldın. Halkın öğrettikleriyle avunuyordun, şimdi tam ters bir hâl meydana geldi ki o ise kendinin hayal olduğun gibi edindiğin hayal bilgilerde hayal, vücudun ve vücudları olmayan boş bir kuyu idi. İşte o kurumuş içinde çıyan olan hayal kuyusundan, sevgili Peygamberimizin kervanından biri kuyuya ipi salınca seni kuyudan çıkartıp Allah'ın nuruna, marifet yoluna ilettili. Şimdi sen dersini alıp Hakkın rububiyet özelliği ile terbiye oldun, daha önceki durumunda ise umumi terbiye idi. Umumi terbiyede insan var, şeytan var, yecüc ve mecüc var, her türlü benliklerle donatılmış yaratıklar o kuyuda idiler. Sen Hakk taliplisi olduğun için, Allah bir sebeple o umumi terbiyeden alıp, kendine âşık edip, sana rütbe verdi. O rütbeyi haketmemiz için, Hakkın isteklerinin dışına çıkıp, gene kör kuyuya düşmememiz gerekir. Kör kuyudaki bulunduğumuz halimizle, şimdiki durum arasında sayısız farklar var. Orada Rabbimin bir terbiyesi altındalardı ama istidatları dolayısıyla hepsi ayrı ayrı terbiyeye mazhar olmuşlardı. Hakkın özel ilmi, ahlaki,

edeb-i, marifeti, terbiyesiyle yetişen bir âşık Hakk'a tam mazhar olur. Allah'ın fiili, sıfati ve vücudi terbiyesinde yetişenin şirkli olur mu? Allah'a verdiği sözün tam adamıdır. Allah'ın özel olan Kitab-ı Mukaddes dediği "Elif Lam Mim Zalikel kitabe fi la raybe" metoduyla terbiye olmamış kişide şunlar vardır: yalan, düzenbazlık, gıybet, riya, zina, hırsızlık, çalma, çırpma, ibadetlerde şirk, kin, göz zinası, kulak zinası, dil zinası, kalp zinası, hırs, inat, tembellik, katillik, tecavüz, şehvet, bel zinası, menfaatçilik, kişilere hakaret, onur kırma, kendinden olmayan iyi şeyleri bir başkasında görüp, içten ve dıştan haset etmek o kişiyi bulunduğu makamdan ve yerinden edip, kendini oraya layık görmesi gibi İşte bu sufli sıfatlar, kişinin bulunduğu kuru kuyu olup, bu kuyudan çıkamazlar. Bu nişpet ve benlik kuyusundan çıkmayı ve selamet evine dönmeyi istemeyenler o bulunduğu benlik huylarıyla haşr olacaklardır (Dallin). Çok derin, karanlık, boşluk, o kuyu kumar, içki, şehvet, her türlü cahil tutum ve davranışların bulunduğu yer olması dolayısıyla cehennem ateş kuyusu da denilebilir. Böylece umumi ahlakla ahlaklanmış ve birde özel ahlakla ahlaklanmış toplum, kişi ve kişilerin aralarındaki farkı öğrendin. Bundan sonra bunları iyi düşün. Kendini aramaya koyul. Aradığını bulduktan sonra bu saydığım kötü sıfatlar sende var mı yok mu? Şayet var ise muhakkak vardır, bu kötü olan benlik sıfatlardan kurtulmaya çalış; çalış ki insan sınıfında olasın. Bu ihtarlarıma iyi dikkat et. Kendini tanı, kendini ve yaradanını tanımadan görmeden, ben şöyle ilim sahibiyim, şöyle nakş ediyorum, böyle yazıyor ve çiziyorum, böyle bilgiliyim, ben Allah'ı görüyorum yahut ben haşa haşa Allah'ım demek senin kul olmana büyük leke getirir. Sen dereyi görmeden paçayı sıvamışsın. Sen damla kabilinden sayılan suyu görüp, göl ve derya zannetme. Hâsılı bulunduğun yeri bilip, saygılı olman gerekir. Allah'a kulluk, evvela aileden başlar. Eşler birbirleriyle ve çocuklarıyla son

derece saygılı olmaları gerekir. Birbirlerine karşı son derece nazik ve kibar olmalıdırlar. Hitabı çok güzel olan, Allah'ı çok memnun eder. Anne ve babaya yine aynı tutum ve davranışları sergilemeleri vicdani bir durumdur. Kalp kırma, şiddet gösterme durumlarından vazgeçilmesi ve daima doğruya, adaletle saygılı olunması elzemdir. İşte bahsedilen sufli hallerin kendinde mevcut olduğunu gören kişinin, Allah'ı bulanın terbiyesine koşması gerekir. Allah'ı talep etmenin ilk basamağı, kesret düşüncelerinden feragat edip meylini yaratana çevirmektir. Meyil iradeye bağlı. İrade aşkı arttığında meyil de hareketlenir. O zaman muhabbet hâsıl olur. Zikr-i daimunda olanın Allah'a meyli gittikçe ateşlenir. Ruhunu sarar. Birinci meyil mertebesinden Allah'a fazlasıyla düşerek O'na karşı şiddetli irade hâkim olur. İradesini Allah'a yoğunlaştıran zikir, mazharı bulunduğu bireyi muhabbet kapılarını açmaya mecbur eder. Görmeye can veren ve hasret çeken salikteki davranış sınırını aşarak, zikrin esrarı olan Aşk'a götürür. Aşk mertebesi yakar, bireyde kesret yapısı kalmaz; bütün hızıyla her yönüyle Allah'a döner. Döndüğü her yönüyle Rabbinde fani olmayı, geçmişteki yaşam mazisini hiçe saymayı, Hakkın gerçekliği ile gerçek olmaya meyil verir. Bu olay suret yakınlığıdır. Surette gizli suret kapısının açılması, salikin suret varlığından geçmesiyle mümkün olur çünkü suret yönleri kendini eritmezse suret manası açılmaz. Sufli ruh, sufli vücuttan çıkmayınca, kemale yükselip olgunlaşamaz. Ruhun kemal kazanması, sufli ruh isminden kurtulup ulvileşmesi, cüz-i iradede küll'e geçmesiyle olur. Zikir sahibi kişi suretle Hakka yaklaştığında vücudu unsuriyesinde halvet tecellisi olur ama bu tecelli kısa sürelidir. Bu tecellinin devamlılığı ancak meyli iradede sonradır ki o ise Allah'ın kendisine tenezzül edip muhabbet etmesiyle olur. Muhabbet vuslatının devamlılık göstermesi Allah'a olan kuvvetli

meyil ve isteklinin isteyene ilmen ve Hakk-el yakınlığıyla olur. Cenabı Allah kudsi ayette(ben o kulumu sevdiğimde o kulun Allah yönünden sevilmiş olması kulun samimi olarak tamamen teslim olmasıyla) Kulun, Allah'ı şiddetle arzu etmesi Mecnun'un hali gibi olmalıdır. Öylesine bir arzu olsun ki Allah'ın arzusu kulun arzusunu kuşatsın. O an, gönlün halvethanesinin hayret dolu feyz kapısı açılarak, Cenab-ı Hakk "Buyur ya kulum senin arzu ettiğin bendim." Maskeler kalkar yaratılan ile yaratan başlar vuslat sevişmesine. Bu olayda el, ayak yok. Gönüldeki Allah aşkının arşı âlâya çıkıp, kulun kendinden geçip, Rabbine tam kavuşmasıdır. Zakir, zikir, mezkûr her üçü de birleşir. Cenab-ı Hakk, kulunda gören, işiten, konuşan, işleyen, yürüyen Hakk olup, kendinin marifetini kulunda sergilemiş, kul her türlü benlik kisvesinden çıkmıştır. Kulun bütün organlarında fiili, sıfatı, esması ve vücudu ile hâkimdir. Kulda iç ve dış durumlar mahvolmuştur. Kulun Allah yönüne olan meyliyle fena mertebeleri olan üç ilerlemesinde kulun hiç varlığı kalmaz. Benlik varlığı kalmayan kuldan (mazhar-ı kuldan) Allah kulunu yukarı âlemlere terakki ettirir. Yukarı mertebeler olan Hakkın varlığından basamaklardan ilki olan Necm Suresi'nde "Sümme dena fetedella; Fekâne kabe kavseyni ev edna; Sonra (Rabbine) yaklaştı (yükseldi), (akabinde) tecelli etti (aşağı indi; uruc'u sağlayan nüzul nurlarının inişi) de böylece iki yay kadar veya Edna (daha da yakın) oldu (vahdet; rü'yet). Kulu ve kuldandan seyrederek, kuluna varlık verir. Yine Hakkın varlığıdır. Bu noktada kul Âdem'liğini bilir. Kâmil insan olur. Peygamberimizin "Men reyani fekat reyal Hakk" sırrı kulda açılır. Kur'an ile Kur'an olur. Kul Hakikatle Hakikat olmuştur. Bu mertebelere varmak ne kadar zor ise de (tabii bu kulunun istidadına göredir) Fena mertebelerini aşmak daha zordur.

صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً وَنَحْنُ لَهُ
عَابِدُونَ ﴿٨٣١﴾

2/Bakara-138: Allah'ın boyası; Allah'ın boyası ile boyanandan daha ahsen (daha güzel) olan kim vardır? Ve biz, O'na kul olanlarız.

melamet volu

melamet yolu

İMTİHAN SAHNESİ DÜNYA

Mal sahibi mülk sahibi, nerde bunun ilk sahibi, mal da yalan, mülk te yalan... Bu sahnede oyalanmaktan başka bir şeyimiz yok. Gel, dünya bir eğlence ve oyalanma yeri, gerçek gözler takın, gerçeği görmeye çalış. Ne hanın ne hamamların, ne yatların, ne katların, ne yakın deyip bağlandıkların, ne de o sevdiklerine duyduğun sevgin, takındığın gözlerle gördüklerinin seni aldatmasından başka bir şey değildir. Zira hepsi boş oyalayıcılardır. Dar gününde senin sevdiklerin seni bir ziyaret ederler. Sana hoş nasihatlerde bulunurlar. Başka türlü sana bir şey yapmaktan aciz olurlar. Senin sana en yakın dostun, seni yaratandan başka seni kurtaran olamaz. O'na her yönden muhtaçsın. Eninde sonunda O'na hesap vereceksin. Benim dışımdaki olan aciz kullarımdan niçin medet bekledin? Niçin onlara

sevgini bağladın? Onların gönlünü kazanmak için niçin yalancılıktan yahut gerçekten de olsa ona yalakalık yaptın? Senin de onların da bütün görünenin yaratıcısı ben değil miyim? O sevdiklerinin yüzünden niçin beni unuttun? Allah'ın deyimi üzere Kur'an 'da bu dünya ve dünyadakiler çocuklarınız, eşleriniz, atlarınız, sizin için tuzak değil mi? İmtihan değil mi? Kur'an da 31-18 Ayette "Ve lâ tusa'ir haddeke lin nâsi ve lâ temşi fil ardı merahâ innellâhe lâ yuhıbbu kulle muhtâlin fehûrin. "Küçümseyerek insanlardan yüz çevirme ve yeryüzünde böbürlenerek yürüme. Zira Allah, kendini beğenmiş övünüp duran kimseleri asla sevmez." Cahillik o kadar kötü bir şey ki, beşeriyetin en büyük yüz karasıdır. Cahil herkesten üstün olduğunu zanneder. Herkesi tepeden seyreder. Hatta o kadar ileriye gider ki Allah'a kendini rakip görür. Kendinin 'O'

olduğunu söyleyecek kadar ileriye gider. Firavun ve Nemrut gibi, şimdinin firavunları ve nemrutları aynı cahilliği sürdürmekte. Okumuşların cahilliği bu konuda daha feci. Çok ilim adamlarını dinledim. Fakülte bitirmiş mevki sahiplerini gördüm. Onların ağızından çıkan şey şudur; kendilerinin yaratıcı olduklarını iddia ederler. Belliki yaratanın önüne geçmişlerdir. Okumayan cahiller de var fakat bunlar gerçek cahil olduklarından, söylediklerini yaptıklarını bilerek yapmıyorlar. Öbürleri okumuş ve makamların getirdiği kompleksten dolayı ileri gidiyorlar. Gerçi istidatlarında olanı icra ediyorlar ama amaçlarında ileriye aşmamaları gerek. Kâmil nezdinde ve evvelallah onun himmet edişiyle, ilimle yaklaşmanın bize sağladığı mükâfat şöyledir: İlmen yakın da mevcut iki yol olan tenzih ve teşbih ile Allah'ı birlemektir. Bu tenzih ve teşbihi ispatlayan ise şu ayettir. Şur'a Suresi 42-11'de; leyse ke mislihi şey'un ve huves semiul basir(basiru). "O'nun benzeri hiçbir şey yoktur. O işitendir, görendir." Bize şunu bildirir: bizi, yerleri, gökleri, cümle malumatı yaratan Rahman ve Rahim Olan Yüce Allah yaratıklarından hiçbirine benzemez. O'nun eşi, benzeri, misli yoktur. O, doğurmadı, doğmadı. Bir yerden gelmedi ve bir yere de gitmedi. Mekânı yurdu yoktur. O, Lâ mekân yüce Allah ilk ayette kendi tenzih etmemizi buyurmakta son ayette ise (ve hüves semiul basir) O hiçbir şeye benzemeyen Allah, hem duyar hem de görür. Teşbih edilmesi önemini taşıyan son ayet ve gerekse ilk ayetin tenzih edilmesi, Cenab-ı Allah'a şirk koşulmaması, işiten ve görenin yüce yaratandan başka yaratıklarda olmadığı, bu sırrın anlaşılması ise mutlaka bir kâmilin öğretisiyle mümkün olabilir. Bu iki ayete son derece titizlikle eğildiğinde şirki hafi, şirki celi'den nasıl kurtulunduğu da çözüme kavuşur. Duyma ve görmeyle teşbih edilmiş olur. Yaratan ve yaratılanlarda duymaklık ve görmeklik gibi iki ortak bir durum var. Birincisi Cenab-ı Hakkın

görüp duyması, ikincisi ise bizlerin istidadının gereği olan duyuş ve işitiş. Bizimmiş gibi farklılıklarla gördüğümüz işitmemiz, bize izafe ettiğimiz cüz'i görüşlerdir. Yüce Rabbimin insanoğlunda kendisinin yüce oluşunu, yaratıcı oluşunu ve görüş ve işitiş marifetini, kulunun cüz'i farklılıklarıyla görüntü ve görünürlüğe getirdiği kendi sıfat ve semî'in çıkış yeridir. Yani Hakkın kendinin zuhur âleminde kuldaki görüntüsüdür.

Anla artık bu bir söz durur

Yokuş değil düz durur

Kamu âyan bir yüz durur

Sermaye bu yolda heman, teslim olup buna inan, sıtk ile Allah'a dayan, etmez mi gör ihsan sana. Bu yolun sermayesi, teslim olup teslim olduğumuza da tam inanmaktır. "La havle ve la kuvvete illa billah"a tam inanıp teslim olmaktır. Kudret ve kuvvet sahibi olan yüce yaratıcının önüne geçip, ben de yaratırım dersene, haline şeytan da güler. Allah'tan başka yaratıcı, güç, kuvvet ve irade sahibi yoktur. Sen cüz'i kuvvetini Allah'ın değil kendinin olduğunu zannettiğin takdirde başına gelmedik belalar kalmaz. Hakkın da maskarası olursun. Şeytan şeytanlığı ile olduğu halde onunda maskarası olursun. Bunun manası etrafım yok, kuvvetim yok. İlla ki kuvvet ve kudretinle ve âlemde olanları yaratıp, fiillerinle kuşatansın "Vallahu halakakum vema ta'melun" "sizi ve sizin fiillerinizi de yaratan benim" bu ayet böyle söylerken sen hala bu işleri işleyen yaratıcı olduğunu söyleyen şirk batağına battığın halde bir türlü inancında değişiklik olmuyor. Müşkül bir şey olduğunda "hay Allah bu işim olmadı" deyip üzülyyorsun. Burada acizliğini gösterip "tüh" diyorsun. Nerede kaldı senin yaratıcılığın ve marifetin. İşinde başarılı olduğunda sevinç içinde "oh be onu yaptım" diyor ve meseleyi kendine izafe ediyorsun. Hâlbuki ayette "kötü bir fiil isabet ettiğinde

kendi benliğinizden yani nefsinizden iyi olduğunda Hakk'tan biliniz" fermanını hatırına getirmiyorsun. Bu durumda bütün hatayı gafletle donatılmış, cehaletimiz olan kulluğumuzda arayacağız. Yunus Suresi 43. Ayette Cenabı Allah şunu buyuruyor; "İnnallâhe lâ yazlimun nâse şey'en ve lâkinnen nâse enfusehum yazlimûn" "Şüphesiz ki Allah insanlara hiçbir şekilde zulmetmez fakat insanlar kendilerine zulmederler." Araf Suresi 179. Ayette "Ve lekad zere'nâ li cehenneme kesîren minel cinni vel insi lehum kulûbun lâ yefkahûne bihâ ve lehum a'yunun lâ yubsîrûne bihâ ve lehum âzânun lâ yesmeûne bihâ, ulâike kel en'âmi bel hum edallu, ulâike humul gâfilûn" "Andolsun, biz cinler ve insanlardan birçoğunu cehennem için yaratmışızdır. Onların kalpleri vardır, onlarla kavramazlar; gözleri vardır, onlarla görmezler; kulakları vardır, onlarla işitmezler. İşte onlar hayvanlar gibidir hatta daha da şaşkındırlar. İşte asıl gafiller onlardır." Allah'ın Kur'andaki ayetlerini iyi anlasaydık insanların herhangi bir kötülük yapmaya cesaretleri olamazdı. Hata yapmamak için Allah'tan çok çok korkup, onun mübarek ismini çok anarlardı. Kul da nefsi hayvaniyetin getirdiği ters yönlendirme Hakk'tan uzaklaştırarak gafletli olmamıza sebep oluyor. İnsan ne yapıyorsa yaptıklarındaki hatalar gene insana geri dönüyor. Yaptıkları hataların cezasını ahirete bırakmıyor. Bu âlemde er veya geç ceza ile sonuçlanıyor. Bunun farkındalığına varamıyorlarsa da ahirette yaptıkları gösteriliyor. Ayetlerde, bilumum insanlar için uyarılar yapılmakta, Allah'a dönmeleri hususu ve yaptıkları kusurları ile benlik dolu nispetleri

kendilerine hatırlatılmaktadır. Ayrıca, verilen akli, kalbi düşünce ve getirilerin bizim için lütuf olduğunu, bütün isimlerin aletliğinde görünen, isteyen, doğruya yönlendiren, nar olan yerinizi gül bahçesine çevirip nur eden Allah olduğunu, size rızık verip ağzınıza kadar götürenin 'O' olduğunu ve sizi daha nice söylenmesi yasak olan mucizelerle donattığını, idrak edemediğinizi, gözlerinizin, kulaklarınızın kalp sesini duyamayıp kendisini göremediğinizi ayetlerde açık açık beyan ediyor. Küstahlık yapıp, kendinizin Allah olduğunu ve Allah'ı gördüğünüzü, kendinizi öne sürüp onu geri bırakıp nankörlük edişinizin diyetini bu şekilde mi ödeyeceğiz? Halen de Allah'a karşı sıkılmadan masum olduğunuzu söylüyorsunuz. Kırdığınız cevizin sayısı çok. Gördüğünüz gibi hepsi çürük çıktı. Ne zaman bu benlik kürsüsünden aşağı ineceğiz. Gel, dost kardeşim gel. Ruh dostu olalım. Can dostu olalım. Allah'la yarışa girme. Sonra pişman olur, batağa gömülürsün. Haddini bil, sınırı aşma; edep ya HUU! Kendi benliklerinin cehaletinin getirdiği benliklerle insan kötü damgasını yiyor. Aslında hiçbir insan kötü değil. Kötülük suretlerin görüntüsünden kaynaklanır. Suretler manadan ayrı olmamakla beraber, manayı gizleyen perdelerdir. Bir açıdan bu benliklere "Nefis" de denir. Suret olan ilk görüntülere yakınlık duyduğumuzda putperestlik yahut suretpereslik olur. İşte bütün ibadetlerimizin yüzeyi suretlerdir. Bu suretler perdesinden bizi ayakta tutanı, yediren, içireni, yürüten, her türlü işlerde bulunmamızı sağlayanı bilmemekte olup, onu görememekteyiz. 'O'nun suret olanından o görünen suret varlıklarını, hayallerinin gerçekten bizi uzaklaştırmasının dermanı Allah'ı çok anmamızın bir gereğidir. Zaten Kur'an da bu "anınız" ayetleri çok yerde geçmekte.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM'in ESRARI

Kur'an üç tecellinin esrarını işte bu ayette cem etmiş, 24 harfte gizlenmiştir. İnsanda, bu Bismillahirrahmanirrahim'in tam mazharıdır. İnsan, başlı başına bir Kur'an'dır. İnsan Zat itibariyle birdir. (Vahiddir). Bu ise yüce yaradanın halifesi olmak durumudur. Halife, aslının benzeridir. Allah'ın sıfatlarına, ef'aline, esma ve asarına ve vücuduna tam mazhardır. Mazhar kelimesi Allah'ın sadece aleti olması demektir. Tecellisi üç hal ile mazhardadır çünkü mazhar kıldığı bireyde, bu üç halin icraatıdır. Rahman sıfatıyla bireyi sıfat birliğine ayna yapar. Sıfat ayinesinden görünen dışı insansa da manada tenzih durumuyla O'dur. Teşbih, insanın dış görüntüsüdür. Rahman, Cenab-ı yaradanın insandaki sıfatlarıyla Cem ettiği yerdir. (Sıfatların toplamıdır) Zatı itibariyle esma ve sıfatlarının topluca görüldüğü yerdir. Allah'ın zatı bu söylenenlerden üstündür. Zatı olmasa diğerleri ne bilinir ne görünür. Rahimi olan ef'ali ise insanda fiili birliğidir. Mertebe-i Rahmanda Cenab-ı Allah'ın insan mazharında ki iş ve sıfatları şunlardır: Kulun mazhariyetinde sıfatlarıyla yani (Rahmaniyetiyle) zuhurunun tecellisiyle yaşatması, bilmesi, duyması, görmesi, irade etmesi, konuşması, kuvveti ile sıfatlanmış olmasıdır ki buna Rahman ve Rahmani sıfatlar denir. Bir işin

işlenmesiyle de RAHİM hareketinin zuhuru açığa çıkmaktadır.(Fiili tecelli) Vücut tecellisi ise fiil ve sıfatlarının Cemidir ki buna da vücut denir. (ZAT) Bir insanın bu üç tecelliye tam mazhar olması "İnsan-ı Kâmil'i" remz eder. Bir insan Allah'ın bu gibi tecellilerinde uyanmamışsa o kişi ölüdür. Bu ölünün dirilmesi için saydığım üç tecelliden nasip alması gerek. Bunların bilgisinin yaşantısı yoksa o kişi Besmeleyi de söyleyemez. Demek ki, Besmelenin içindeki mânâ (sır) böylece üçe bölünmekle Rahman, Rahim ve Vücut olan tümcel olarak dururken böylece ilim analiziyle ortaya çıkmıştır... Besmeledeki mana büyükten küçüğe giderek, nokta halinde İnsan-ı Kâmil ismiyle insanda gizlenmiştir. Onun için Hz. Ali A.S. (k.a.v.) bir yerde bunu açıklamak lütfunda bulunmuş. Anlaşılan odur ki, konunun özü Kâmil İnsan'dır. Yaradanın bize haberi Besmelenin dış örtüsü (sureti) İNSAN'ın dışı, içi olgunlaşan Kâmil sıfatlarının yeridir. O ise İNSAN'dır. O halde insanın iki anlaşılmayan özelliği Cenab-ı Allah'ın Celal ve Cemal vasfıdır. Ne buyurdu Kâinatı yaradan?" Ey Habibim, bu âlemi senin için yarattım" cümlesi senin hizmetinde. Senin görünür varlığın, canlıların selameti içindir. Sana bütün yaratıklar salavat getirip hizmet ederler.

Gözü kör, sağır her türlü manevi bağlarını koparmış, kendilerini maddi olaylara kaptırmış, seni ve benim sendeki ulûhiyetimi hiçe saymış zalimlerin başlarına doğa afetlerimi gösterdiklerimizi görmeyip, her olayı (celalimi) doğadan bilip doğaya yüklemişler. Doğa ve doğanın getirdiklerinin yanında aciz kalmaktalar. Gittikçe hüsrana uğramaktalar. Bakmıyorlar mı yarattığımız bütün kavimleri inançsızlıklarından dolayı helak etmişizdir. Bu insanlar hâlâ düşünmezler mi? Benim azametimi benden bilmeyip hâla doğadan mı bilecekler? Doğa, Allah'tan ayrı değil fakat her türlü olaylara sahne olan doğadır. Bu tecellilerin ise Rahimi Allah'tandır. Fiili mutlak Allah'tır. "Yâ eyyuhellezîne âmenûstecîbû lillâhi ve lir resûli izâ deâkum limâ yuhyîkûm" (Enfâl-24) "(Allah ve rasûlüne inanın iman edin biat edin, resule salavat getirin ki azaptan kurtulasınız.)" Allah'ın bu ibadetlere ihtiyacı yok fakat Allah'ın habibi Muhammed'e secde edin, ibadet edin sâlavat getirin. Bunları yerine getirdiğinizde selam ve salavat hakikat açısından Allah'adır çünkü o Muhammed bir sevgilidir. O Sevgi Allah'ındır ve Allah'tandır. Allah ve resulü sizin kalplerinizi uyarmak ile bir çağrı yapmaktadır. Mekânın, mekanetin, zamanın sırrının mü'min olanda açılmasıyla ledün'ün sırrı da açılır

ALÇAK VE YÜKSEKLİK CEHENNEM VE CENNETLERİ

Cennetler; iyiliğe, huzura dair şeylerdir. 8 cennet vardır. Bu cennetlerden biri ZAT cennetidir. Zatta olan cennetler ikidir. Cemal Cenneti ve Firdevs Cenneti. Zat'a ait cennet ruhani ve cismanidir. Gayb ve Şuhut âlemlerinde Allah'tan başka mevcut olmadığını bilmektir. Bunu zevkan yaşayanlar Allah'ın vechinin cennetine vasıldır. Firdevs'e ait cennet bakidir. Zulmani olan cehennemden kurtulup yani celalet durumundan sıyrılıp, baki olan ve nurani denilen cennette bulunmak ki bu cennet daimidir. Allah'ın vücudu nuranisidir. İşte bu nurani olan Zat cennetinde devamlı ikamet vardır. Nisbet cehennemlerden kurtulup cennet makamlarına yükselmektir. Allah'a karşı gurur ve kibiri ile emirlerini duymazlıktan gelen, peygamber davetine icabet etmeyenler için Cenab-ı Allah Kur'an'ın RÛM Suresi 52. Ayette şöyle buyuruyor: "Resulüm elbette sen ölümlere duyuramazsın, arkalarını dönüp giderlerken sağırlara o daveti işittiremezsin." 53. Ayette ise "Körleri de sapıklıklarından (vazgeçirip) doğru yola iletemezsin ancak teslimiyet göstererek ayetlerimize iman edenlere duyurabilirsin." Buyuruyor. Cenab-ı Allah bu kelimeleri bir misal yoluyla sergilemektedir. Körler, sağırlar ve dilsizler, imansızlar, sapıklara sen ne kadar davet etsen de onlar senin davetine icabet etmezler çünkü onların kulakları sağır, gözleri kör. Kendi zalim nefislerinin hükmündeler. Allah'ın özel

rahmetinden uzaktadırlar. Önceki kavimlerin geçmişlerine baktığımızda, Allah'a ve resullerine inanmadıklarından dolayı hepsi helak olmuşlardır. Allah'ın ve resullerin mucizelerine inanmayıp, onların bir sihir olduklarını söylemişlerdir. İşte onlar kör, sağır ve dilsizdirler. Allah'ın peygamberindeki gerçeği görememekteler. Peygamberlerdeki Hakk'ın kelamını duyamamaktalar. Hakk'ın peygamberlerdeki kelamını peygamberden bilmektedirler. Hakk'ın peygamberlerdeki hitap edişlerini duyup, görüp, konuşamadılar. Bu fiilleri, sıfatları peygamberlerden gördüler. Peygamberlerden bileni, göreni, hitap edeni görmeyip sapıklığa düştüler. Halen onlar gibi değil miyiz? Peygamberlik sona erdi fakat "Velilik kapısı" daima açık değil mi? Peygamberlerin bıraktığı çağırışı şimdi veliler devam ettirmektedirler. Veliler ilham kaynağı ile beraber manevi bir şeriat, tarikat, marifet ve hakikat çağrıcılarıdır. Onlar şirkten ve şirki hafiden sizleri kurtarmak için varlar. Onlar sizler gibi insan ve beşer gözünden bakıldığından münezzehdir çünkü Allah ile dirler. Yine RÛM suresinin 33. Ayetinde; "İnsanların başına bir sıkıntı gelince, rablerine yönelerek O'na yalvarırlar. Sonra Allah tarafından onlara bir rahmet, bir iyilik (bol nimet tattırılınca) yine onların bir kısmı rablerine ortak koşuyorlar." O bahsedilen kör, sağır insanlar gibi okuduklarını, öğrendiklerini, yazdıklarını

kendilerine benlik yapıyorlar. RÛM Suresi Ayet 29 da; "Hayır, zalimler ilim sahibi olmaksızın heveslerine tabi oldular. Bundan sonra Allah'ın delalette bıraktığını kim hidayete erdirebilir? Ve onların yardımcıları da yoktur. RÛM Suresi Ayet 31 de "O'na (Allah'a) yönelin (Allah'a ulaşmayı dileyin) ve O'na karşı takva sahibi olun ve namazı kılın ve (böylece) müşriklerden olmayın. Cenab-ı Allah gizli hâzinede olanları açığa çıkarmadan evvel plan ve programlarındaki kâinatın özü ve bütün zerrenatı ona hizmet ettirecek, tüm mahlukatın dünyaya gelmesine sebep olacak Muhammed ismini Ahmed esması sırrında irade ederek, kendinden başka herhangi bir mutasarrıf olma iradesini başka yaratıklara vermedi. Tek sevdiği olduğunu ve iradesini ona yönlendirdiğini kendisi buyurmaktadır. Kulun suretinde manevi cemalinin tecellisini beyan etmiş, varlığın Allah'tan olduğunu ve bilhassa kendi kendisiyle, kendinde mevcut olduğunu ayetlerde bildirmektedir. Her yaratık kendi hulkiyeti üzerine tertip edilerek bu âlemde görüntüye gelmiştir. Hiçbir yaratığın iradesi yoktur. Bütün güç ve kuvvet O'nun olduğu gibi irade de O'na aittir. Bu açıdan bakıldığında hiçbir yaratığın ne cüz'i ve ne de külli irade ve kuvveti yoktur. Bu ancak tevhid ile anlaşılır. Cenab-ı Allah'ın tek sanatı olan konuşan, düşünen, irade eden insana iyi bakmak gerek. Fiil ve ihtiyarı varmış gibi görünen ve bu sıfatları kendinin zanneden insan hüsrandadır.

melamet yolu

HÜDAY-I MUKAYYET HÜDAY-I ZAT

Ceset dediğimiz kalıbın ve ruh denilen latif varlığın yaşam itibarıyla halleri ise şöyledir: Cesedin iyi amelle bağlantısı, ruhun ilimle bağlantısıdır. Taha Suresi 14’ de şöyle buyuruyor; (Ekıms salata lizikrî) Türkçesi: “Beni anmak için namaz kıl” İbrâhîm Suresi 7. ayet; “Şükür ederseniz elbette size nimetimi arttırırım. Nankörlük ederseniz, azabım pek çetindir.” Âlemdeki her nesne açıktadır. Güneş, yıldızlar ve eşya gibi. Cümle görüntüler kayıttadır. Hüday-ı mukayyet ve Hüday-ı mutlak olmak üzere asliyetinde bir olup, iki bilinendir. Bunlardan biri vech diğeri zat. Bunların ikisi de başkadır. Meydanda olanlar vech durumundadır. Örnek; Ağacın tohumu, ağacın zatıdır. Tamamen ortaya çıkması ise esmasıdır. İşte bu esmaya VECH derler. Bu ikisine birden ise EF’AL derler. Kendi Hüdâsına erişmiş olup Hüday-ı zat’a erişmeyen ise putperest ve müşrik olur. Bundan dolayıdır ki savaş, çatışma ve yaradanı inkâr, ibraz hali zuhura gelir. Her kim ki suretlerden geçip Zat-ı Hüdâya eriştiyse putperestlikten kurtulur, Halik-i Hüdâya vasil olur. ZAT’a erişen kimse ise yaradana taparak mü’min ve muvahhit olur. Nefsini bilen rabbini bilir hale gelir. Sonuçta âşık kendi kemaline erişmiş olur. Niyazi Demirörs hz.lerinin kitabının satırlarında şu cümleler yer almakta. Bu cümlelerin içi sır dolu, bendeniz bu cümle kelimeleri onun ruhaniyetinden

izin alarak, manevi ve ruhi zevklere dâhil edeceğim. Ayrılık vakti geldiği zaman buluşuruz. Bu fakirin batın yorumu şöyledir: “Ölmeden evvel bilmeden yaşadığımız hayvani diriliğimizle; nispet sıfatlarımızın akli düşüncesi olan hayallerle süsleyip, konuştuğumuz sözler ölü idi. Ne zaman bir kâmile teslim olduk,(Geçmişteki buluşmamız ve sözler hayal olduğu için, gerçek olmaktan uzaktı. Mananın dışındaki görüntüler, suretlerin kökü yoktu.) ne zaman gerçek buluşma oldu, bu buluşmadan o görünen cemalden, hayat, irade, ilim, kudret zuhur etti. Rahimden doğan bu batın sıfatlar yani dirilik, ilim, kudret ancak gerçek zuhurumuzla buluşmasıyla hâsıl oldu. Eski geçici olan ise hayal buluşma, hayal konuşma vs. idi. Hayal görüntüden ayrılmayınca, gerçek buluşma olamazdı. Eski hayalin yani gölgenin aslı ile görüldüğümüzde, işte o görüntüde Hak Hakla konuşur durumdadır. Sustuğumuzda akli kâmil, kelim eder. İnsan hayal görüntüsünden ayrılmazsa, konuşan, gören, işiten, dağın arkasından işitilene benzer. Sesin var olup görünüşün hayal olması yani kendimizin hayal olması durumundan ayrıldığımızda gerçek olanla “O”nunla buluşuruz. Kendimden ayrıldım senin hakikatinle buluştum, senin hakikatini gördüm. Her zerreyi kaplamış olan seni nerede göreyim ancak kendimden hayal gözünü yitirmemle olur. Bu göz ki ikileme

hayalidi. Gerçek bakışların gözü ve özü sen olunca bu fakir ne görsün, kime bakıp kimi görsün, bakan sen iken bende bulunan göz seni görmeye bir perde imiş. Bütün âlem senin basar sıfatınla kaplı, fakat biz seni görmeye perdeliymişiz. Gören senmişsin. Görmeler ve işitmeler kendi perdelerimmiş de yakınımızın yakını olan seni görememiştir. Yetmiş bin perde hicabından, yetmiş bin nur perdelerinden kopmadıkça seni görmek mümkün değil. Bu perdeleri bizden kaldır dediğimiz zaman bu müracaatında yine bir perde olmakta. Ölü ve hayal olan varlığıma gerçek İsrail olmayınca dirilmem mümkün değil. Ey yüceler yücesi Rabbim bu fakiri sevgilin Muhammed A.S.ın nefesi ile nefeslendir. Bu yetmiş bin zulmani perdeleri yıkıp viran bağı çevirsin ki senden başka kimse kalmasın. Seni seninle göreyim. İsrail surunu üflediği zaman kayıtlar silinir. Ef'alın putu, Sıfat'ın putu ve Vücudun putunun kırılmasıyla; kulun Mustafa'da bulunan nişpet ve izafi ef'al putu, sıfat putu ve en büyük put kırılarak bütün âlemler on sekiz bin âlem senin mutlak varlığıyla neşelendiğinde beşer vücudumuzda keder, dert, sıkıntı, bunalım, tüm hastalıklar yok olur. Kendim ve kendime ait olduğunu zannımca bildiklerimi üstümden at ki senin üflediğin sûrdan çıkan inci tanelerinin kayıp hâzinenden geldiğini, hazine kapılarının açıldığını, senin basarınla görüp bileyim." Mürşidi

Yozgatlı ulvi efendiye âşık olduğunu ispatlayan şu iki dizesine bakalım:

**Âşıkım canana kurbandır canım
Kim ki âşıktır ben ona hayranım**

Niyazi Efendi yukarıdaki mısralarında; âşık olduğu mürşidi kâmiline canının ona feda olduğunun, görüntüsü açıkta, esma ve sıfatlarla, ayrıca zatı ile Allah'a mazhar durumunda, Ulvi Efendiye, kim ki âşıktır, onun mazharında Allah' a mazhardır diyerek duygularını dile getirmiştir. Öylesine bir âşık ki O'ndan başkasını görmediği, mürşidin görünen veçhinde Rabbini görerek hayranlığını gizlememektedir. Mürşidin veçhinde yaradanın cemalini görmektedir. Kendi varlığını O'na kurban ederek candan, tenden feragat etmiştir. Mürşidini canan görmüştür. Buradan anlaşılıyor ki âşık olan kişi mürşidine sefer edince, veçhini rahman kendini insan eylemiş. Mürşidin aynasından seyirde Hakkın görüntüsünden başkaları silinmiş. Allah'a kendini teslim etmiş mürşidini seyre daldığında O'na hayran olmuş. Allah'ın onun mazharında marifetle tecellisini görmüş, avami görünüşünden eser kalmayıp gözündeki görüş ak olmuş. Gözünden görenin 'O' olduğu tasdik edilmiştir, kulağından işitenin 'O' olduğu saptanmıştır. Dinimizin ana kaynağı ve tasavvufta da olduğu gibi Allah'tan başka bir varlığın olmadığıdır. Ana tema böyle olunca tefekkür yolunu tutmak gerek.

melamet yolu

ALLAH ALLAH'LIĞINI KİMSEYE VERMEZ

Kula ilk evvela zikir verilir. Bu zikre devam edildiğinde kendinin iç âlemi değişerek, içi nur olur. Fena ender fena demek Allah'ın varlığında yok olup, yokluğunu da terk etmektir çünkü yokun karşılığı varlıktır. Varlığını yokluğa vermek, yokta yok olmaktır. O zaman azılı olan nefsin, hükmünden çıkarak Allah'ın hükmüyle Sultan olunur. Nefsi emmare kulun hükmüne girer. Demek ki kul kendi beşer varlıklarını Allah'ta yok edince kulun kulluğu kalmaz. Kulun görüntüsü giderek, bir esma kalır. Kalan, esma üzere sırf müsemma olan O'dur. Gerçekte fenafillah olan Allah'tan başkasını görmez, sırf O'nu görür. Kul bu görmeklik zevkine vardığında her fiilin, sıfatın ve vücudun Allah olduğunun bekasına erer. Durum değişmez, O yine Allah'tır. Allah Allah'lığını kimseye vermez çünkü gören, bilen, işiten O'ndan başkası değildir. Yalnız görme konusunda ikinci halife Ömer ül bin Hattap şöyle buyurdu: "Kalbimle Allah'ımı gördüm." Hz. Ali AS. K.a.v. efendimiz de; "Müşahede, gözün görmesi değil, irfan nuruyla cennetleri görmektir." buyurmuştur. Müşahede gönül yönünden olup dostun görünmesidir. Allah'ın gizinde (sırrında) müşahede eden yine kendisidir. Kulun kalbinde öyle bir müşahede nuru parlar ki, kulun kalbinde ve açılan basar sıfatında Allah'tan başkası kalmaz. Allah'ın aşkından gayrı bir şey bırakmaz.

İbrahim Hakkı Hazretleri müşahedeyi üçe ayırıyor:

- 1- Allah'ı müşahede
- 2- Allah'tan geleni müşahede
- 3- Allah için müşahede

Müşahede gözünün açık olup; beden uyusa bile, gözün daima uyanık olma halidir. Peygamber a.s.ın gördüğü rüyalar gibidir. Beden uykuda olsa bile kalp gözü (müşahede) daima görür. Bu tecellide fiiller, sıfatlar ve zatın tamamen Allah'ın olduğu ve Allah'ın kul esmasından tecellisi AŞK meydana gelir ki bu Aşk kulun varlıklarını hallaç pamuğu gibi savurarak zatı pak olan sırf kendi kalır. (Kul'da cezbe-i Rahmaniye) Cesedi görünür haldedir fakat RUH emir âlemi olan Aşkına gider. Cesede dönmek için Allah'ın emrini bekler. Tekrar cesede dönerek eski halini alır. (Beşerliğine) Şayet cesede dönmezse Ruh baki âlemde, ceset fena âleminde kalarak Allah'ın ihtiyarisine mazhar olur.

Bu konuşmamız Allah'a şirk değildir. Allah cümleden münezzehtir. Burada teşbih bazında olan esma ve sıfatlardan dem vurulmaktadır. Allah daima tenzihtedir. Bizler fark âlemine düştüğümüzden teşbih bazından konuşup ve icabında her ikisini de tevhide vurmaktayız, (birlemekteyiz) ALLAHU EKBER, Allah ve Resulü her şeyi bilir.

"Hâ entum hâulâi hâcectum fî mâ lekum bihî ilmun fe lime tuhâccûne fî mâ leyse lekum bihî ilm(ilmun), vallahu ya'lemu ve entüm la ta'lemun" ALİ İMRÂN 66

İlmi de bizden aldı. İlim Allah'ındır. Aynadaki görüntü aynaya ait olmadığı gibi İnsanın görüntüsü de insana ait değildir. O'ndan görünenin Allah olduğunu bilmektir.(Sıfatları)

melamet yolu

NEFES

Allah'ın Kâmilde zuhuru, rububiyetiyle olup nefes alanın ve aldırmanın Allah olduğunu bildirir. Allah'ın kelimet sohbetine tam alet olmamızın en belirgin özelliği gayri konuşmalara ve konuşanların konuşmalarına gözünü ve kulağını kapatacak, senden sana daha yakın olan yakının yakınlığını kendi nefesinden evvel duyacak ve görecek. Yani lâ'yı kaldırıp Şah'ın (yaradanın) tam mazharı olan illa'ya gel ki senden senin yokluğunla kimin konuştuğunu sensiz bilesin. Yâri örten kesret perdesinden onu göremez ve işitemezsin. Kaldır O'nu örten kesret hayalini(perdeyi) o zaman Vahdet-i Kübra'dan alırsın haberi. Senin kesret perden yârin sana görünmesine engeldir. Kendi nispetin olan Ef'al, Sıfat, Vücut ve esmadan geç, yar ayan beyan görünecektir sana. Bu durumun gerçeğini ara bul. Sinesi viran olmuştan(Bağrı Allah aşkıdan yananlar) giyin melamet hırkasını ve onlarla sohbet et. Onlar ki put hanesini temizlemişler. Şeriat, tarikat, marifet ve hakikat deryalarını aşarak vuslatı yâre kavuşup, kesret yatağında gafil olan ölüleri diriltme görevi verilmişlerle haşr ve neşr ol. Ancak onlar seni hastalıklardan kurtarıp

sağlığa kavuşturur. Ledduni kapıların sana açılmasını dilerse, gayrılardan geç, silinsin puthanen. Şu masivai nakşi senden gitsin. Nokta-i Vahdetin aşkı sende görününce Mevlayı ve cemalini olduğu gibi yersiz görürsün.

1) *Fena-i ef'al, Fena-i Sıfat, Fena-i Zat tecellisi İsa'yı yaşadığın zaman zuhur edecektir.*

2) *Beka-i ef'al, Beka-i Sıfat, Beka-i Zat tecellileri ise Musa'dan alacaksın ve görecek.*

3) *Cem, Hz. Cem, Cemül Cem Muhammed As.'dan icmalen görecek.*

Aslında cümlesi sevgili peygamberimizde cem olmuştur. Mübarek olan bu tecelliler ancak ve ancak melamet giysisini giyinmekle mümkün olacak çünkü melamet bütün tarikatların aradığı yüce mertebedir. Onlar Hakikat kapısının "La İlahe İllallahıdır ve Muhammeden Resul Allahı"dır. Manası hem Fena-i ve hem Bekayı temsil ve tedbir ederler. Allah'ın benim has kullarım dedikleri zümredir.

melamet yolu

İlim bir nokta idi onu cahiller çoğalttı

GECE VE GÜNDÜZÜN HALK OLMASINDAKİ SEBEP

Bu konuda KALP sahiplerinin düşüncesi ve AKIL sahiplerinin düşüncesi nasıldır? Gece hali başladığında kalp sahipleri şöyle düşünür: Yaradanın dışında bulunan bütün yaratıklar evlerine çekilirler. Gece karanlığı birliğe işarettir. Gündüzün güneşi yerine ulaşınca gecenin karanlığı çöker. Çökme sonunda VAHDET tecelli eder. (Birlik) Bu birlik Allah'ın Zatıdır. İlahi Zattan başka kimse kalmaz. Vahdet tecelli edince gündüz çalışan ve uyanmış olan bütün canlılar gece ölü mesabesindedir. Uyku ölümün benzeridir. Kesret yaşamı, kesrette bulunan cümlesini Allah'tan uzaklaştırarak kendi maişetlerini temine çalıştırmaktadır. Bu çalışma üç kişiye göre değişmektedir. Birincisi gözleri görüyor, kulakları işitiyor, akli çalışıyor, dili söylüyor. Bu hassalar sadece kesrete dair olanlardır. Sinedeki göz kör olunca zahir görüşler ve işitişler Hakkı bilemez ve işitemez. Kesreti gören göz ve kulak kesretle meşgul olduklarından Allah ile alakaları azalır. Kesretle uğraşanlar için Allah'ın şu çağrısına dönelim: "Ey İman edenler, Allah'a yakın olmak istiyorsanız bir vesile arayın. Bu vesileyi aramakta çok cihat ediniz ki kurtuluşa varasınız."(MÂİDE 35) Akıl ve Kalp sahipleri olan kimseler, Allah'ı kalben daimi zikirde olmaları gerekir. Allah'a iman ettiğini iddia eden kimseler, kelime ile Allah'tan korktuklarını söylediler de tam tersine onlar Allah'tan

korkmuyorlar çünkü Kur'an okuyup, namazda kılsalar yine de korktuklarını düşünmüyorum. Eğer Allah'tan korkmuş olsalar şu ayetin muhatabı olup o yolda yürürler. Allah'ın Kur'an-ı Kerim'inde ayet şöyle:

"Fes'elû ehlezzikri in kuntum lâ ta'lemûn"(NAHL 43)

"Siz Allah'ın gerçek olan zikrini bilmiyorsanız ehlini bulup bu zikri ehli olandan öğreniniz ki felaha ulaşasınız."

Zahiri olan dört mezhep mecazidir. Manası itibariyle hakka giden yollardır. Sevgili peygamberimiz: "Benim ümmetim ahirette on bölük olarak haşr olacak. Kimisi maymun, kimisi domuz ve muhtelif hayvan sıfatlarıyla sıfatlanacaklar." "O gün sura üflenecek. Ruhlar bölük bölük gelecekler."(Nebe Suresi 18. Ayet) Böylesi suretlere girmesinin sebebini Arif Beydari Hz. şöyle izah etmiştir. İnsanlar, dünyada o hayvanların suretine girdiklerinden kötü huylar edindikleri için ahirette o huylar ve sıfatlara girerler. Maymunun sıfatı koğuculuk ve gıybettir. İnsanda da bu iki sıfat bulunur. Domuzdaki sıfat haram yemektir. Bu huyda insanda vardır. Diğer insanlardaki hayvan sıfatlarını düşün, demek ki hayvanların ne kadar kötü huyu varsa insanlarda da o huylar var. O her ne kadar sureti insan ise de sireti yani içi hayvan huylarıyla sabittir. İç âlemi

görünmez olduğu için göremediğimizden o kişiye sureten insan diyoruz. Enfüsü itibariyle hayvan huylarıyla bulunduğundan ona biz dışı insan içi hayvan diyoruz. Hani bir atasözü vardır: “Mü’min gibi görünenin kuyruğuna basarsan münkerliği ortaya çıkar.” İşte mahşerde kendini hayvan suretinde görenler uyandıklarında yine hayvan suretinde kendilerini göreceklerdir. Tövbe edip, ölmeden evvel ölenler hariç çünkü dünyada iken kötü huylardan ve sıfatlardan kurtulma çarelerini arayıp, bir mürşidi kâmil buldular ve kötü huy ve sıfatlardan kurtuldular. Bir kişi rüyasında farklı hayvan görüntülerini görebilir. Bu şu demektir: Sende bulunan o hayvani huylarını terk et. Şehveti temsil eden hayvan horoz olarak görünür, onu terk et. Kaz gördün ise obur olmayı terk et. Tilki gördün ise kurnazlığı terk et. Deve gördün ise inadı terk et. Hâsılı kötü hayvanların huylarıyla huylanmış insanlara yapılan, Mürşid-i Kâmile çağrıdır. Rüya da hangi hayvanı görürsen gör, o gördüğün hayvan senin kendi huyundur. Yılan gördün ise iyi olana zehir döktün demektir çünkü dünyada sen bu huylarla huylandın. Aslında ahiret âleminin huyları bu âlemde sende göründü. Senin istidadında olanı kabul ettin. İşte kabul ettiğin hayvani istidadınla öldükten sonra uyanacaksın. Hz. Peygamberimiz A.S. efendimize rüya ve ölümü sordular. Cevap olarak: “Rüya ile Ölüm ikiz kardeşdir” buyurdu. Ölen biri ne halde olacağını, uykuda iken rüyasında yine öyle bir halde görür. Kendinizi ölmeden evvel (hesaba)

muhasabeye çekiniz. Rüya da tilki gördün ise bu rüyayı Hakk’ın sana göstermesi bir rumuzdur. Hile sıfatından kurtulmaya bak. Bütün gördüklerini böyle bil ve sende bulunan hayvan ahlakından temizlenmeye çalış. Ölmeden evvel ölmeye yönel. Sende bulunana ayrıca hile sıfatları denir. Gurur, kibir, riya, zina, gıybet, şirk, gizli ve açık her ne varsa bunlardan kurtul. Kötü sıfatların başlarını kestir. Bir kimse kâmil insana biat ettiğinde muhasip olur. Kendi kendini muhakeme eder, hesaba çeker. Muhasebe ehli olanlar yani mansur gibi kendini sigaya, dara çekenler, evvela kendi kötü ameli olan sıfatları görür. Gördüğü sıfatları mürşid teker teker müridden çıkartır. Mürid o çıkan kirli sıfatların yerine iyi ve kâmil sıfatlarını görür. Kâmil görüşle daima Kâmilini görür. Keri sıfatların çıkışıyla doğru ve güzel sıfatları takınarak Kâmilleri ve velileri görür.

TERBİYE; Kendimizde bulunan iyi huyların yanında bulunan, kötü huy ve gayri ahlaki eğrileri düzeltmektir. Bunun içinde çözüm cüz’i iradeyi, Kül’e verip kuvvetlendirmektir. İşte bu iradeyle nefsi iradeye galip geliriz ki, böylece kötü huyları iyiye çevirebiliriz. Nefsi emmarenin bize muti olmasıyla özel ve genel ahlakın eğrisini düzene koyarız.

İRŞAD ise; Hakk’a düşkün olan bir kimsenin, mürşid yoluyla manen irşad olmasıdır. Nereden geldik nereye gideceğimizi, ne yapmamız gerektiğini mürşid yoluyla öğrenmektir.

melamet yolu

SAİT-ŞAKİ

Peygamberimiz a.s.ın mübarek hadislerinden olup tamamı şöyledir. (Essaidû saidûn, fibadni, ümmihi ve şakiyyu, şakiyyun, li batni ümmihi) Sait olarak bu dünyaya gelenler, ana rahminde sait iseler, o rahimden öylece doğarlar. Sait olarak gelirler, Sait olarak dünyayı terk ederler. Şaki olanlar ana rahminde de şakidir. Şaki olarak gelir, şaki olarak giderler. Ne şaki sait ve ne de sait şaki olur. Hangisi hangi ismin getirdiklerine mazhar ise, o isim değişmeden o isimlere alet olanlar ayniyetiyle dünyaya rahim ağzından gelir ve giderler. Sait ve şakiler dünya âleminde iç içe yaşarlar. Tatlı ve tuzlu deniz gibi. Bu âlemde sait gibi görünse de âlemi ahirete yine şaki olarak gider. Kader değişmez. Sait ve şaki görüntüler ilmi ezeliye de takdir edilmiştir. Allah'ın ilmi zatiyesindeki ilk görüntülerin bu âlemde tekrar görülmesinin sebebi nedir? Bu ikinci ve ilk görüntülerin görüntüsünü biz mi talep ettik, yoksa Cenab-ı Allah'ın muradı mıydı? Her fiilin evveli ve sonrasının getirdiği tecellilerin Allah'tan başka görüntüye gelmesine irade hiçbir yaratıkta yoktur. Her tecellinin iradesi Allah olduğuna göre böylesi bir zuhura biz mi talip olduk? Ve neyimizle? Yoksa zati bir eğilim mi? Cenab-ı Allah kul olan sıfatlarıyla tenezzülde iken, zatının ilmiyle kemal bulmasının bir iradesidir ki hem celal fiillerinin hem de cemal fiillerinin zuhuru gerekliydi. Yani Cenab-ı Allah'ın zatının bu sait ve şaki mevcudiyetinin hem evveli hem de ahiri görüntülerine talebiydi. Sait ve şaki esmasına mazhar olanların bu âlemdeki görüntülerinin birbirinden ayrılması yahut bir anlam

kazanması, ilmiyle ayırt edilmesiydi. Allah her şeye kadirdir. Zatı olan meyli celal ve cemale dönük istidatlı olanları şaki ve sait olarak vasıflandırdı. Cenab-ı Allah'ın muradı, kendi zatında mevcut olan sıfatların ilmi kuvveden çıkıp zahirde görünerek Allah'ı daha çok zikretmeleridir. Bu talepleri üzere rahmeti rahime, Allah'ın zatı meyili icap etti. Zuhura çıkma talebinde bulunan celal ve cemal sıfatlar zahirde sait ve şaki olarak isim aldılar. Cemali sait ve Celali şaki istidatları meydana getirdi. Demek ki daha önceki sait ve şaki görüntülerimizin zahire çıkıp görünmeleri Allah'ı daha çok anmaları içindi. Burada rahimden murat Allah'ın zatı idi. Zatı istek olmadan, sıfatların zuhuru mümkün olamaz. Her doğanın isteği zata bağlıdır. O'nun isteğinden başka istek yoktur. Cüz'iyetlerin tüm isteği Cenab-ı Allah'tandır. Cüz'iyetler kül olandan parçalardır. Her parçaya kendi nefsinden bir istek verildi. Onun için Allah'ın isteğinden başka herhangi bir isteyen ve istek olamaz. Hayır ve şer, her ne olursa olsun Allah'ın arzusudur. Yalnız isteğimizin bize ne getireceği önemli. Allah'ın isteğinin de üzerimizdeki etkileri nasıldır bilemeyiz. Allah fiili mutlaktır. O istenilen her ne ise yaratığa verir. Sonucu, isteyen hayır mı şer mi onu Allah tayin eder. İsteyenin Allah olduğuna talipli olursak, her şey lehimizde olur. O zaman Allah'ın isteğine terk ediliğimizde, kulun varlığı ortada görüldüğü gibi bu görüntünün rolü nedir? Kulun zahirdeki görüntüsünün rolü nedir? Bu soruların cevapları, kısmen de olsa diğer kitaplarımızda yazılmıştı. Yukarıda belirtilen durumlara göre

anlatılması gerekenler, birkaç cümle ile açıklanabilir. Burada istidatlar ön plana çıkmaktadır. Bu âlemde her birey yaratıldığı istidatla iş yapar. İşler kişilerin istidatları doğrultusunda cereyan eder. Allah'ın celal ve cemali'nin getirdiği sonuçlar bir imtihan meselesi idi. Her doğan burada imtihan verdikten sonra öbür âlemde yolculuk yapacaktır. Kendini bu âlemde hazırlayacaktır. Cenab-ı Allah kulunun kalp ve niyetlerine göre şöyle bir zemin hazırladı. İmtihan zemini. "Sizin kalbinize iyi bir fiili olgu yerleşirse bunu Allah'tan bilin. Kötü bir fiili durum tecelli ettiğinde bilin ki nefsinizdendir." Bu son derece önem taşımaktadır. Kalp Allah'ın istediğine yani kendisinin cemel tarafına döndüğünde kurtuldu demektir. Bu tecelliden anlaşıldı ki kulun kalp ve niyetindeki Allah isteği cemale döndüğünde diğer yaptığınız ibadetler Allah indinde önemini yitirir, Allah bunlara değil de; kalbin Allah'ı nasıl bildiğine, nasıl tanıdığına ve tecellilerin O'ndan olduğunu nasıl gördüğüne bakar ve esas Allah'ı bilmek de budur. Şeytan; Âdem'e aldırış etmemesi, kıymet vermemesi, ondaki Allah'ın kutsallığını görmemesi yüzünden şaki durumuna düştü. Şimdi de çok biliyorum zannıyla, kendini bilginin zirvesinde görerek, Allah'ın kutsal ilmiyle gerek yaşantısıyla, gerek yüce ahlakıyla edebiyatla bezenmiş Âdem'e kafa tutmaktadır. İşte bu suret bilgilerle beslenen sayısız kimseler Veli'nin dış yüzüne bakıp, kendi gibi sanıp hakir görmekle, şeytan gibi şakilik durumuna düşmektedirler. Oysaki Veli; Ahlak-ı Allah, Ahlak-ı Muhammed, Ahlak-ı Ehlibeyt üzere bezenmiş, kutsallaşmış Hakkın bizzatihi kendisidir. O'nun önünde boyun eğeceğine, yarım yamalak kitabı bilgilerle

şakileşip kendini övmektedir. Bu konuda Sezai Hz. bir ilahisinde şu dörtlüklerle sait gibi görünüp de aslında şaki damgasını yiyen suretperestler için şöyle ifade ediyor:

*Unut bildiğini cümle, yetiştir ilmini cehle
Pes ande var oku anla, Sezai ilmi
mevla'dan.*

*Ey kitaplardan okuyup bilgi edinenler, ey
şeriatın ve tarikatın niteliklerini ve
niceliklerini anlamayanlar, ey Hakikat ve
Marifetten anlamayanlar:*

Gerçeğe gel, yolunu ara bul!

Cenab-ı Yaradanımız senin abdiyetine inip, tenezzül edip, senden sana daha yakinken sana ne oluyor? Musa'dan ders almıyor musun? Allah uğruna nice tehlikelere atılmış, yakılmış, asılmış, yüzülmüş, kuyuya atılmış, Kerbela çöllerinde kendini feda etmişleri görmüyor musun? Bu mübarekler hem zahir âlemi hem de batın âlemin fedaileridir. Sen de kitap karıştıracağına gerçek kitap ve kitap sahibi MUTLAK'ı bul. Hakiki kitap sırrından anlatsın, gör ki sendeki kitap, okuduklarının önüne nasıl geçecek! Bu cevher sözü anladın mı? Bunun üzerinde biraz düşün! Kullar cahiliyet devrinde işledikleri hatalardan mutlaka hesaba çekilecektir. "Zararın neresinden dönersen kârdır." Bu sözün anlamı şudur: Hatalı ve günah bataklığı içinde olduğunu bile bile gecikmeden bir kâmile kavuşursan, Allah'ın izniyle şirk ve günah bataklığından çıkarsın. O dilediğini doğru yola, dilemediklerini de sapıklığa iletir. Günahların affı ise ancak ümmetine çok merhamet gösteren, Allah'a en yakın ve O'nun sevgilisi olan Cenab-ı Muhammed aracılığıyla olur.

@melamilik_

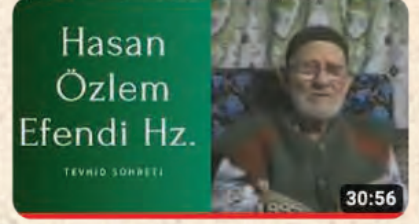
Mustafa Altun Kimdir? Melamilik Nedir? - 23.11.2023

20 B görüntüleme

Bilmek İle Olmak Arasındaki Fark

3,3 B görüntüleme

Hasan Özlem Efendi Hz.'lerinin Tevhid Sohbeti

22 B görüntüleme

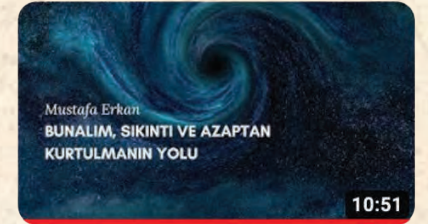
Hiz. Ali'nin Sırrı - 29.11.2017

6,2 B görüntüleme

Ne Varsa Gençlerde Var

23 B görüntüleme

Bunalım, Sıkıntı ve Azaptan Kurtulmanın Yolu

5 B görüntüleme

Kendini bilen Rabbini bilir. Kendimizi tanımak, yaratılış amacımıza vasıl olmak ve hakikat ilmini zevk etmek isteyenler için bilgilendirici ve farkındalık oluşturuçu yayınlar yapma amacı ile hem YouTube, hem de Spotify kanalımız hizmete girdi.

Kanalımızda Pir Seyyid Mustafa Altun Efendinin ilim deryasından dökülen inci taneleri, izleyicilere ve dinleyicilere sunuluyor. Sorgulayan, öğrenmeye istekli, nereden geldiğini, nereye gideceğini araştıran, hakikatli arayan herkesi kanallarımıza ABONE olmaya davet ediyoruz.

Abone ol!

Takip Et!

BİR KONU BİR YAZAR

Rabıta	44
Aşk Nedir?	48
Melamet Yolunda Mürşit Mürid İlişkisi	51
Subuti Sıfatlar ve İlim	52
Cenab-ı Allah'ın Hakikati Nasıl Bilinir?	54
Nefse Bir Bakış	56

melamet yolu

RABİTA

Rabıta bağ manasına gelmekte, dervişin fikri bağ ile Allah'a yönelişini ifade etmektedir. Melamet sülukuna göre rabıta Allah'adır. Kamil mürşid dervişi her daim Allah'a yönlendirir. Seyri süluk çalışmasında makam telkinleri ile dervişe verilen rabıtalara, makama göre zevk edilmesi gereken halleri izah eder. Bolca tefekkür edilmeli ve hali, yaşantısı anlaşılmalı çalışılmalı. Yine de tam idraki mümkün olmasa da Kamil Mürşide teslimiyet hali (esas o mazharda Allah'a teslimiyettir) dervişte zuhur bulmalı ki makam zevkleri yaşanır olsun. Dervişte beklenti Mürşidin himmeti ile evvela müşahedenin oluşması yönlü olsa da Allah'ın uluhiyet ismi verilen düzeninde şartlar belirlenmiş ve müşahede kapılarının açılması için gerekli olanlar Kamil Mürşid mazharında ifade edilir olmuştur.

Özetle Cenâb-ı Allah buyuruyor ki: bana erişmek, cemalime vusul arzusundaysan bir Kamilin elinden tut. Kamilin eli benim elimdir. O el seni bana yaklaştırır. O halde Kamil Mürşide tam teslimiyet ve emirlerine riayet şarttır. Allah sözünde sadıktır. Meselenin esasına bakılırsa O bize bizden daha yakındır. Biliyoruz ki Allah var ve O'nunla birlikte hiçbir şey yoktur. Allah'tan başka varlık yoktur. Dervişte zuhur bulması gereken merteye merteye bu hakikat halidir. O zaman rabıtaya dönelim.

Meratibi tevhide göre fena makamları olarak ifade edilen makamların ilki tevhidi efaldır. Bu makam ve rabıtasına göre dervişin görevi fiilde faili müşahede etmektir. Manası

Allahtan başka fail yoktur. Fiil Hakka aittir. Bu ifadenin zevke, keşfe dönüşmesi için tam teslimiyet hali, zikir, fikir ve tefekkür şarttır. Allah'tan başka varlık yoktur. Allahtan başka fail yoktur.

Tevhidi Efâl keşfi yaşanmadan meratip anlaşılmaz. Müşahede (gözlem) ve hal oluşmadan alınan ilimle yetinilmesi nefsi hayvaniyeti körüklemek dışında işe yaramaz. İlim paylaşımından maksat ikna olup, teslimiyeti sağlamak, dervişi gözlem ve hale yönlendirmektir. Melamet süluku hakikat ilmini nefsine yönlendirenler için felakete yani firavunluğa vesile olur. Firavun olanın hali ise kendine örtülü ancak aleme açıktır.

Demek ki rabıtalara makama göre zevk edilmesi gereken halleri izah etmekte. Tefekkür ile karşılaşılacak müşahede (gözlem) ve hal rabıta ile özet ifadesini bulmuştur diyebiliriz. Rabıtalara ve manasının ilmi olarak ifade edilişi, manasının kavrandığı anlamına gelmez. Ancak derviş için iş manayı kavramak olmalıdır. Derviş hakikatini arayan, yaptığı tercih ile Allah'a vuslat arzulayan surete verilen isimdir. Yani dünya renklerine sırtını dönmeyi kabul edip, aşk ile vuslat arzulayandır.

Öyleyse bu ilahi özlem, istek gereği derviş iş üzere olmalı ve konsantrasyonunu hakikati önce anlamak sonra hal ile algılamak üzere yoğunlaştırmalı ki maksat yerini bulsun. Maksada yönelik yapılması gerekenler, görevler kamil mürşid tarafından dervişe yeri geldikçe bildirilir. Tevhidi efal makamı gereği fiil takibi ve rabıtası ile fiili Hakk'a nispet etme,

manasından yola çıkarak fiile ve dolayısıyla faile rızanın önemine değinelim. Fail Allah'tır ya da Allah'tan başka fail yoktur. Öyleyse madem, kim ve hangi sıfatla itirazlar, şikayetler vs. oluşmaktadır. Mesele varlığın hakikatine vasıl olmak ise varlık ne yapıyor, nasıl yapıyor anlamak gerekmez mi? Varlıkta Allah'tan başka bir varlık yoktur cümlesinden hareketle egoyu (benlik, nefis) nereye sığıdırmaktayız. Tam teslimiyet hali edinip, fiili ve dolayısıyla faili takip ederek menzile yaklaşmak yerine vehim, vesvese, emmare nefis hükmünde yaşam ile menzilden uzaklaşıldığı anlaşılmalı ve doğru yöne yani Kamil Mürşide dönülmelidir. Fiile ve dolayısıyla faile razı olunmalıdır. Zaten razı olursa da olunmasa da sonuç değişmez. Öyleyse, bu benim başıma neden geldi? Sorusuyla şikayet hali yanlış! Acaba ben bu tecelliye neden istedim hali doğrudur. Cümle varlık istidadına (ayani sabite, Rabbi has, fitrat, esma) göre delaletiyle ya da hidayetiyle kemalat arzusunda olduğuna göre her bir varlık için soru aynı olmalıdır. Fiili ve faili anlamadan Sıfat ve Zat nasıl anlaşılabilir?!

Hacı Bayram Veli hazretlerinin buyurduğu gibi,

*Kim bildi efâlini,
Ol bildi sıfatını,
Anda gördü zatını,
Sen seni bil sen seni.*

Derviş olanın efâlin sahibini bilmesi, görmesi nihayetinde olması gerekir. Peki, her fiilde, bu benim başıma niye geldi! O neden bana bunu yaptı! Neden!... Neden!... diyenlere ve sözde Hak hakikat arayışı içinde olanlara ne demeli?! "Her şey yerindedir ve yerinde güzeldir."
Meratibi tevhid Kamil Mürşid eliyle nefsin

ruha dönüşümünü sistemleştiren yapıdır. Yani ruhun bedende adım adım aslına dönüşümüdür. Malum ruh bedene girdiğinde nefis adını almaktaydı. Yani Subuti sıfatlar =Ruh ve vücut bulmuş hali nefis idi. Özetle, her zaman aynı varlıktan bahsedilmekte ve mertebesine göre isim verilmektedir. Nefis ruhun sufli halidir. Sufliyet bedene tabiiyet yani hayvani istek ve arzular doğrultusunda tercihleri ifade eder. Ruh bedende Rabbi hassa (fitrat, esma, ayani sabite) göre zevk eder. Çünkü yaratılış amacı aşk ile Rabbi hassın temasıdır. Bu zevkin doruk noktası ise önce Tevhid yani birlik zevki ve nihayeti hiçlik yani melamettir. Öyleyse nefis, yani bedenlenmiş form, Kamil Mürşid eliyle, Meratibi Tevhid isimli sistemde letafete dönüşüm sağlar ve bedende iken oluşan zanni varlıktan ki ona ego denir, kurtuluş ile hakikat zuhur bulur. Yani hiçliğini idrak eder. İdrak ise önce ilmi, sonra müşahade ile (gözlem) ve hal ile nihayet bulur. Anlaşıyor ki varlık letafetten kesafete vücut bulmuş ve kesif halde iken hakikati hal edinme ile ödüllendirilmiştir. O zaman hakikatin, bedensel algılar dışında bir hal olduğu açıktır. Öyleyse sadece ilim ile hal olamayacağı da açıktır. İşte bu hale dönüşüm kamil Mürşid eliyle Meratibi Tevhid sistemi içinde gerçekleşir ve olağan dışıdır. Uykuda görülen rüya, uyanırken kurulan hayal, beynimizde oluşturulan kurgulardan değil, olağan dışıdır. Yani dönüşüm başlamadan anlaşılamaz. İşte derviş bu noktada hep yanılgıya düşer çünkü aklıyla ya da beyniyle oluşturduğu zanni hallerin etkisinde kendisini hal ehli zanneder. Oysa hayal hakikatin kılıfıdır. Yani hayal ile hakikate örtü üzerine örtü çekilir olur. Kurtuluş Meratibi Tevhid düzeni içinde Kamil Mürşid eliyle dönüşümü yaşamaktır.

Bu dönüşüm zikir ile başlar ve tevhidi Efâl makamı zevki ile belirginleşir. Derviş bedensel algılarıyla algılayamacağı bir hal ile faili müşahede (gözlem) eder.

Pir Efendimiz baştan sona Meratibi Tevhid makamlarını ilmen yakınlık düzeyinde kitaplarında izah etmiştir. Makamların sıralaması, mertebe mertebe izahları, şuhudu ve hale dönüşüm oldukça detaylı vaziyette ilmen izah edilmiştir. Dervişin izleyeceği yol, dikkat etmesi ve kaçınması gereken haller, yolda karşılaşılabilecek tuzaklar, tecelliler, şuhudları ve yaşanacak haller belirtilmiş ve rota çizilmiştir. Bu rota ilmen iyi anlaşıldığında Allah'ın sistemi yani uluhiyet anlaşılır olacaktır. Uluhiyet düzeninin anlaşılması ve varlıkta Allah'tan başka bir varlık olmadığının ilmen idraki, ben Allah'ım sonucunu doğurmaz. Öyle olsaydı düzene, bilinme arzusuna, peygamberlere, velilere yani Kamil mürşide, müride, mertebelere vs. gerek kalmazdı. Zat, yine zatiyla gizli kalırdı. Çünkü nefis ile bilen, bilinen ikiliği oluşmazdı. Öyleyse düzeni, mevcudatı ilmen tanımlamak elbette güzel ama yeterli değil. Hale dönüşüm gereklidir. Hale dönüşüm için gerekli olanlar da kamil Mürşidde vardır. Kamil Mürşide kavuşan dönüşüme ya da vuslat seyrine başlamış olur.

Melamet sülukunda hakikat ilmiyle buluşan derviş için mühim bir sınav da ilmidir. Yani ilmi edinen derviş sanki hal ehli gibi mertebeleri aşağıdan yukarı, yukarıdan aşağı tarifle kendine yer edindiğini düşünebilir.

Oysaki bu düşünceyle olmadan oldum zannı oluşur ve kendine en büyük kötülüğü yapmış olur. Konu var olmak değil hiç olmak iken varlık iddiası kendiliğinden oluşuverir. Bu hale düşenin artık gözü bir şey görmez, kulağı işitmez. Kamil Mürşidin uyarılarını hiçe sayıp, kendi sözde bildiği yola yönelir. O yolun sonu ise topraktır. Malum topraktan geldik yine toprağa döneceğiz. Peki doğru yol nedir? Doğru yol sadakatle kamil mürşid emrinde, hizmetinde görevlerin yerine getirilmesi ve hakikatin bedende zuhur buluşuna tanıklık edilmesi, nihayetinde hakikatin kendisi olmaktır. Allah'tan başka fail yoktur, rabita şuhudunun başladığı makamdır. Şuhud, bedeninde kamil mürşidle başlar.

Aşık (derviş) maşukta (Mürşid) mahviyetini yaşamadan yani varlığını maşukta ifna etmeden ya da ölmeden evvel ölmek sırrına agah olmadan olmaz, olamaz. Varlıktan soyunma olarak tabir edilen fena makamı zevklerini keşfetmeden olmaz, olamaz. O halde ilim ile edinilen hakikat bilgisine göre yolculuk gerekir. Doğru yol kamil mürşid ile izah bulur ve hale yöneliş gerçekleşir. Hakikat ilminin diri nefis ile yorumlanması ise derviş nefsi yönlü süluk eden hale getirebilir ki derviş bu halinin farkında değildir. Farkında olsa hiç yapar mı?! Ancak burada teslimiyet önem arz etmekte. Kamil Mürşidin çizdiği yoldan yürümek ve bu sayede tuzaklardan korunmak gerekir. Teslimiyet her daim surete değil sirete olmalıdır.

Rabita ve teslimiyet her daim Allah'a ve Allah'ladır.

Mustafa Erkan

MELAMET KENDİNİ
TANIMADAN (NEFİS
MERTEBELERİ YAŞANMADAN)
İLERLENEBİLECEK BİR YOL
DEĞİLDİR.

Pir Seyyid Mustafa Altun

melamet yolu

AŞK NEDİR?

Aşık maşuk ilişkisi nasıldır?

Aşk nedir?

Öncesinde sevgiden bahsederek konuya başlamak istiyorum. Sevgi deyince; bir kişiye ya da bir şeye karşı duyulan ilgiden, bağlılıktan, içtenlikli yakınlık duygusundan, derin sevecenlikten veya ona içten bağlanmaktan bahsediyoruzdur.

Sevgi çeşitlerini ise İbn Arabi 3'e ayırarak şöylece sıralamaktadır.

1.Tabii Sevgi; şehvet dahil olmak üzere bütün beşeri arzularını tatmin etme yolunu araştırıcıların sevgisidir. Bu sevgi hem insanlarda hem hayvanlarda vardır. Bu sevgiye hayvanlar da ortaktır.

2.Ruhani Sevgi; sevenin sevgilisini razı etme veya hoşnut etmeye çalıştığı sevgidir. Sevgilisine zıt olan hiçbir düşüncesi olmaz. Seven bütünüyle sevgilisinin iradesine bağlıdır.

3.İlahi Sevgi; Allah'ın bize duyduğu sevgidir. Ayrıca karşılıklı bizim de Allah'a duyduğumuz sevgidir.

İbadet aşkı Allah'ı sevmekle başlar Allah'tan korkmuyor ve sevgi duymuyorsak ibadet yapmamız olanaksızdır.

Aşk,

3 harf 5 nokta.

Aşk Allah'ın en güzel, en kuvvetli ve en coşkulu isimlerindendir. Kainatın oluşumu Allah'ın aşkından kaynaklanmıştır. Allah'ın sahip olduğu özelliklerin zuhura gelmelerinden, yaşanmalarından, hissedilmelerinden hasıl olan zevkin ve hoşnutluğun, fevkalade boyutlara ulaşmasıyla aşıkla maşukun bir olmasına kadar devam eden çok güçlü şiddetli duygusal yoğunluk durumlarıdır.

İnsan açısından ele alındığında ise aşkın 3 mertebesi vardır.

1.Aşk; Bir kimse bütün mevcudiyetiyle maşukuna dönüş yaparsa buna aşk denir. Kişinin bütün varlığıyla Allah'a yönelmesi durumunu gerçekleştirmek için varlıksızlığının farkına varması yani ölmeden önce ölmek mertebesine gelmesi gerekmektedir. insanda masivadan kalıntıların olması halinde gerçek aşkın yaşanamayacağı böylece aşık edilmış olmaktadır.

2.Valeh; Bu mertebede bir kimse bütün mevcudiyeti ile maşukuna döndükten sonra, kendini kaybederse Valeh mertebesine ermiş olur. Çok güçlü ve yoğun duyguların etkisiyle kişi kendi var sandığı varlığından kurtulmuştur.

3.Heyman; Bu mertebede bir kimse bütün mevcudiyeti ile maşukuna dönüş yapar sonra kendinden geçer ve kendini kaybederse sonra da maşukunu kendinde bulup görebilirse bu aşkın adına da heyman denir. Hazreti İbrahim'in Allah'a duyduğu aşk heyman mertebesinde olduğundan, atılan ateşten etkilenmemiştir. Latif olana, ateş ne yapsın?

Aşık maşuk ilişkisi nasıldır?

Allahü Teala Hazretlerinin sonsuz olan gizli hazinesinde ilim olarak bulunan esmaların, kendilerinin Allah'a ibadet etmek istemleri ile oluşan aşk ile Kamil insan esmasıyla kendilerini izhar etmeye sebep olarak, zuhura çıkılmasından meydana gelen coşkulu hoş duygulardır. Habibim diyerek seslendiği Hz. Muhammed Mustafa'dan da Kamil insan esması ile işlemektedir. Kamil İnsan aşkın kitabıdır. Kainatın Adem'i Hazreti

Muhammed Mustafa'dır. Cenab-ı Allah seni kendim için kainatı da senin için halk ettim demiştir Hz Muhammed Mustafa'ya. Aslında her mertebede her esma, asar ve eşyada kendi zatıyla mevcuttur. Bu demektir ki varlık tektir ama her bir latifliğin kesifleşmesi hallerinde aldığı isimler farklıdır. Böyle olunca da kesret ve suret çokluğundan birçok varlık varmış gibi algılanmakta vahdetten uzaklaşmaktadır.

O gizli hazine, zahiri olan âşıktaki bilinmekliğini murad etti. Demek ki maşuk aşığına tenezzül etmiştir. Dolayısıyla evvel, ahir, zahir ve bâtın olup yine bu yönlerden münezzeh olan yüce yaratıcı, zahir yönüne tecellisiyle, âşığa aşkını ilan etti. Allah, aşkını, temiz beldesi olan Muhammed ve ehli olan ehlibeyt'inde göstermiştir.

Hiz. Muhammed'in zahiri âşık, bâtını maşuktur.*

Âşık tam bir Allah mazharıdır. Zira Allah, zahirindeki bütün varlık gibi görünenlerde, bir sıfatı ile görünür. Aşk ile tecelli ettiği aşkında yani habibi Muhammed Mustafa da ise, bütün varlığı ile görünür. Çünkü o âşık tam bir Allah mazharıdır mücella aynadır. Cenab-ı Hakk'ı tam zuhura getiren, Hakk'ın kutsiyetiyle kutsallaşmış latif olanı görüntüleyen tam alettir. Âşık, aynasında hüsnü cemali olan ZATÎ güzelliğini seyrederken, aşkını halden hale sokar.

Allah bizlere de aşkın en yüksek mertebelerini yaşamayı kamil mürşidimizin himmetiyle nasip eder inşallah.

Aşk Olsun...

Ahmet Tamer Erpak

MELAMET YOLUNDA MÜRŞİT MÜRİD İLİŞKİSİ

Bismillahirrahmanirrahim,

Sevgili dostlar, öncelikle hepinizi muhabbet ile selamlarım. Allah'ın rahmeti ve bereketi üzerinize olsun inşallah.

Melametın esası olan tevhid Allah'ın birleme sanatı olup kurmuş olduğu düzene hizmet etmektir. Allah'a hizmet! Ne kadar muazzam bir görev ne kadar muazzam bir sorumluluk bu bilinç ile de kendinde var olan hakikate ulaşmak. Hakikat deniyor çünkü var olan bütün gerçek o, bu gerçek, yani hakikat, bedenlen görünen insanı içsel olarak da insan yapan unsurdur. İşte melamet yolculuğunda da cenabı zülcelalın kurmuş olduğu hiyerarşi düzeninde ne varsa o basamaklar tek tek çıkılmak zorundadır. Zorunlu çünkü yolculuk esasına dayandığı için bilindiğı üzere mesafe yürünmeden ve emek harcanmadan bitirilemez. İşte bu yolculuk nasıl oluyor nasıl başlıyor ve nasıl devam ediyor ? Bu konular ile alakalı biraz sohbet etmek ve cenabı zülcelalın hiyerarşisine hizmette bulunmak istiyoruz inşallah. İnsan denen tertip (esma) Kamil ile buluşmadan önce bu evrende bir başka deyiş ile uzay boşluğunda nereye gittiğini bilmeden bir yörüngesi olmadan oradan oraya savrulur durur. Bu savrulma esnasında zamanı gelmiş ise buluşma gerçekleşir. Melami mürşidi (Kamil İnsan) bu sonsuz boşlukta tam yer kaplayan bir çemberden oluşan elek gibidir, bu elek aynı zamanda da aşırı çekim gücüne sahip olan mıknatıs özelliğı taşır. Büyük bir gürültü ile sürekli hem döner hem de her an her yöne eğilir doğrulur, yani aşırı bir silkeleme gücü vardır. Bütün bu özelliklere sahip olmasına rağmen mükemmel bir yörünge çerçevesinde olması itibarı ile de asla dengesi bozulmaz. İşte buluşma gerçekleşince mürid bu eleğın içine dahil edilir,

önce eleğın içinde nasıl tutunacağı ve nasıl yer alacağı anlatılır. Sonraki süreç ise tamamen müride bırakılır sebebi ise müridin istidat ve kabiliyeti ile ilgilidir. Mürid gözlemlemeye başlar eleğın içinde kendisi gibi bir sürü uzay boşluğundan gelmiş taşlar bulunur ancak bu taşlar hiç birbirine benzemez hem şekil olarak hem kalite olarak hem de irili ufaklı olarak. Ne olduğunu anlamaya çalışırken aynı zamanda da elek sürekli onu bir sağa bir sola vurarak silkelemeye devam eder. Bu silkeleme sürekli idrak etme ve gerçeğı hatırlatma içindir.

Allah sisteminde mürşidin işi hatırlatma müridin işi ise hatırlama üzerinedir. Bu çerçevede durum sürekli böyle devam eder. Mürid eleğın içinde silkelenelemeye devam ederken, bir şeyi daha fark eder ki bu eleğın gözleri normal eleğın gözlerinden epeyce büyüktür. Şunu anlamaya çalışır, eleğın gözleri büyük olmasına rağmen gözlerden daha küçük olan taşlar büyük taşların üzerine tutunarak elekten düşmez neden acaba? Taş küçük, eleğın gözleri büyük, normalde sürekli silkelendiğı için hemen düşmesi lazım sonra anlar ki büyük taşlar yontulmaya ve şekil almaya müsait, küçük taşlar ise yontmaya ve şekil vermeye müsait. Bu küçük taşlar tutunduğı taşı yontup şekil verince büyük taşla arasında bir boşluk oluşur ve küçük taş tutunamayıp o boşluktan aşağı düşerek eleğı terk eder. Bu süreç sürekli devam ederek kendini bilmeyen taşları elmasa çevirir. İşte bütün mesele de o elekte kalmayı başarabilmektir, başarmanın en önemli kriteri ise yontulan taşın eleğın gözlerinden daha küçük seviyeye gelmemesidir.

Özetleyecek olursak, Melami mürşidi (kamil insan) önce müridini yörüngesine alır ona yörüngeyi öğretir, sonra da onun kendi yörüngesine gitmesini sağlar.

Muhabbetle,

Tarık Satı

melamet yolu

SUBUTİ SIFATLAR VE İLİM

Cenabı Hak, zatı itibariyle latif bir varlık olarak bilinme arzusunu cenabı peygamberde – cenabı insanı kamilde sıfatlarıyla zuhura çıkararak gerçekleştirmekte. Tende beşer elbisesinde zatını gizleyip sıfatlarıyla görüldü. Gören gördü, göremeyen gaflette kaldı buyrulmaktadır. Cenabı insanı kamil mazharından çeşit çeşit giysilerle, esmalarıyla mekan aleminde kendi kendini seyretme ile müşahade ederek zevklenmekte...

Cenabı Allah Ademi manevi suretinden halkederek, bu suretle peygamberde gözüktü. Nedir bu suret, 7 subut sıfat... Yani 2 ayağı üzerinde nasıl duruyor o insan bir bakın. Allah'ın hayatı ile kaim, ilmi ile sürekli değişim ve gelişim içinde kendini yenilemekte, iradesi ile murad etmekte, kudret sıfatı ile kadiriyetini zuhura çıkarmakta, semi, basar, kelam sıfatları ile de duymakta, görmekte, konuşmakta... Sadece mürşidi kamile ait olan tekvin sıfatı ile de halketmekte.

Subuti sıfatlar hayat ilim irade kudret semi basar kelam ve tekvin olarak bilinmektedir. Yani cenabı Allah'ın mutlak olan sabit sıfatları işte bu manevi suretin özüdür.

Yani ben duyuyorum, ben konuşuyorum dediğimizde biliyoruz ki artık, ben denilen sanal beden yapısına ait ayrı bir duymaklık, konuşmaklık bulunmamakta...

Ne diyor Niyazi Mısri hazretleri ;

“Öyle sanırdım ayırıyam, dost gayrıdır ben gayrıyam

Benden görüp işiteni bildim ki ol canan imiş”

Unsuri vücudumuz, yani bedenimiz üzerinde kulak olarak gözüken yapı ile duymuyoruz, ya da dil olarak bulunan et parçası ile konuşmuyoruz. Çünkü o ses ve titreşim olmasa dilin hareketi kelimeleri oluşturmaz. Yani bir BEN var BEN den içeri sırrının özü, ruh olmasa biz ne konuşabilir ne duyabilir ne de görebiliriz.

Cenab-ı Allah'ın hayat sıfatı ile diriyyiz, ilim sıfatı ile bilgi sahibi oluyoruz, iradesi ile murad ediliyor ve kudreti ilahisi ile kaadiriyetini insandan zuhura çıkarıyor. Buna somut bir örnek vermek gerekirse, izdirari ölüm gelip çattığında, bunların hiçbirini yapamıyorsak, demek ki ruhun diriliği ile yani Allah'ın subuti sıfatları ile iki ayak üstünde durabiliyor, konuşabiliyor görebiliyor ve hareketleri gerçekleştirebiliyoruz. Ama maalesef bütün bu sıfatları kendimizinmiş gibi sahiplenmiş ve ben oturuyorum, ben kalkıyorum, ben yürüyorum, konuşuyorum, görüyorum, duyuyorum vb. diyerek Allah'ın Uluhiyetine girdiğimizi ve şirk işlediğimizi farketmiyoruz bile... İşte bu yazıda subuti sıfatlardan İLİM sıfatı üzerinde durarak ilmin hakikat boyutuna değinmeye çalışacağız.

İLİM, mutlak olan yani varlığın varlığıyla var olan ve zamana ve mekana göre varlığından bir şey kaybetmeyen sübut sıfatıdır. Ancak zuhura çıkması ile yani varlığın bilinmeklik iradesi ile İLMİNİ aşikar ederek kendini yenilemesi ve bu yeniliğinin zuhura çıkarılması ile de zevk etmesi yine kendinden kendine olup İnsanı Kamilden tecelli eder, her an bir şen üzere esmalarıyla da kendini yenilemeye devam etmektedir.

BİLİM, bu sabit olan İLMİN aşikar olması yani zuhura çıkmasıyla bilinir olması olarak tanımlanabilir. Maddi dünya, insan ve diğer canlılar, içinde bulunduğumuz evrenin fizik yasaları, kimya yasaları, varoluş ile ilgili teoriler ve yakınlaşmalar vb. gibi teori hipotez ispat başlıkları ile ilerler ve geçerliliğini yeni bir buluşa ya da aksi ispat edilene kadar korur.

Allah her 100 yılda bir kendini yenilemek ve bu değişimi zevk etmek için Kamil İnsan mazharından mutlak olan o TEK olan varlığın

sıfatlanmasıyla kendini mukayyet olarak görüntüye getirmesi ve ilmini aşikar etmesi bu zevki ilahinin gereğidir. Esmalarından da kendi güzelliğini temaşa ederek, tecellilerin hikmetinin idraki ve yaşanmasını irad eder.

Burada bilim insanları ve özellikle beyin cerrahlarının çalışmalarında görülüyor ki bilginin işlendiği bir sistem var.

Yani bir Tekil mutlak bir zihin, senin benim varlığım olsa da olmasa da bu sistem bu veri işleme merkezi mutlakiyetini sürdürüyor... Ve Öze ait olan bu İlim insandan zuhura çıkartıldıkça kişi bu bilimi kendine atfediyor. Oysa İLİM varlığa ait sabit bir sıfat olarak vahit olanla görünen görünmeyen her ŞEY i ihata etmiştir.

İlmin bu hakikat boyutundan henüz haberdar olunmasa da zihnin ya da aklın, onu oluşturduğu zannedilen organizmadan bağımsız bir şey olduğu kanaati oluşmaya başlamıştır. Beyin elektokimyasal motiflerle 100 milyara yakın nöron ile bağlantısallık ağı ile bağlı sayısal değeri yazılamayacak kadar yoğun olasılıklar zincirine dayalı bir yapı olarak tanımlanıyor.

Beyin, fiziksel, kimyasal, elektriksel, elektrofizyolojik akımlarla yaşam ve zihin yaratan bir organ olarak bu sinir ağları ve nöronlardan oluşan et parçasıyla mı yapıyor acaba bu kadar işlevi? Yoksa onu işleten bir TEKİLLİKTEN, ÖZDEN, KAYNAKTAN mı bahsetmek gerekir? Onun için bilim insanları varoluşun özünü, evreni, insanı olduğu gibi anlayabilme, kavrayabilme, etkileşimlerle ilgili formülleri de tek bir formülde toplayabilme gayretini sürdürmekte.

Evrenin temel yapı taşlarını, temel kuvvetlerle ilgili etkileşimlerin formüllerini vb. gibi birçok bilinmeyi çözmek için çabalarını sürdürüyorlar. Ancak bir kesim de, alemi-evreni tanımlarken de insanın içinin evrene yansıması

şeklinde bir yanılsama içindeler. Çünkü çok gibi gözüken bu sistem sadece varlığın vücudu olarak vahdeti vücut idrakinde TEK bir yapıdan oluşmaktadır. Vücut vücudullahdır.

Burada subuti sıfatlardan olan İLİM sıfatının mutlak olan Allah'ın sıfatı olması dolayısıyla, o hep var ve daimi olarak da varlığını sürdürmekte. İnsandan zuhura çıkmaktadır.

Bakara 255. ayette buyrulduğu üzere de; ‘... Onlar, O'nun ilminden ancak dilediği kadarını kavrayabilirler.....’ diye de bildirilmiştir.

İşte melamet sülükunda salık, kendi nisbi varlığından geçmeye başladıkça, Allah'ın HAY sıfatı ile diri olduğunu İLİM sıfatı ile kendini aşikar ettiğini ve yenilediğini, İRADE sıfatı ile murad ettiğini cüz ve küll irade ayırımının da olmadığını, KUDRET sıfatıyla da Hakkın zahir olduğunu, SEMİ BASAR KELAM sıfatlarıyla da duyulup görülüp konuşulabildiğini idrak eder. Kendi süfli sıfatlarını Hakkın sıfatlarında ifna eder, yani nefsin ruhlaşmasıyla varlığın varlığından gayri bir varlık olmadığını müşahade eder ve yaşar.

İlim, “ben bilmem” diyene kendini izhar eder, çünkü hayallerle, zanlarla, kayıtlarla dolu olan kabını boşaltmış, bilmediğini bilenler için mürşidi kamilin nefesi esastır ve ilim özünde, kendinde yani kaynağından tahsil edilmektedir. Cenabı Allah “mutlak olan zihindeki- akıldaki” ilmini sıfatlarıyla coşa gelerek her an bir şen üzere açmakta, insandan esmalarıyla zuhura çıkararak kendini yenilemektedir.

Bu ilmin hakikatine yakın olmak, özünden, kaynağından almak ve kendinde olanı kendinle keşfederek müşahade etmek, kendini bilmek ve Rabbini bilmek ve aslına rücu etmek, lütufların en yücesi olsa gerek...

Leyla Özel

CENAB-I ALLAH'IN HAKİKATİ NASIL BİLİNİR ?

Bu yol Melamet yoludur. Kuran-ı Kerim'de akıl sahiplerine hitap eden birçok ayet vardır. İnsan fena mertebelerinde ölmeden önce ölmek sırrına erdiğinde, Cenab-ı Allah kendini izhar etmeye başlar. Cenab-ı Allah zatı ile Lahut aleminden ceberrut, melekut ve mülk alemine, aşağı alemlere nüzul ile cümle mevcudatta esma ve sıfatlarıyla vücutlara (suretlere) bürünen ve insan suretinden esma, fiil ve sıfatlarıyla görünen yine kendisidir.

Bakara 115. Ayet “*Bununla beraber, doğu da Allah'ın, batı da Allah'ındır. Artık nereye dönerseniz dönün, orası Allah'a çıkar. Şüphe yok ki, Allah (ın rahmeti) genişdir, O, her şeyi bilendir.*”

Bu nedenle insanın varlık nedeni Cenab-ı Allah'ın bilinmeklik muradını zuhura çıkarmak içindir.

Var olan her şey O yüce yaratıcının zatından sıfatlanarak zuhura çıkardığı varlıklar olup, her biri O'nun hakikatinin sonsuz görüntü ve zuhuratlarından birisidir. Ve her biri O'nun sonsuz esma, fiil ve sıfatlarını devamlı olarak zuhura çıkarmaktadır. Kainatta hiçbir şey sabit olmayıp devamlı her an değişim yani yaratılış halindedir. Eşyadaki atomlar, elektronlar, cemadat, nebatat, hayvanat, insanat, doğa ve bütün kainat her an hareket ve değişim halindedir. Rahman 29. Ayet “Göklerde ve yerde bulunanlar, O'ndan isterler. O, her gün yeni bir iştedir.” Kesret alemi sonsuz ve sayısız tecellilerin zuhur yeri olup, insan bu çokluk aleminde Cenab-ı Allah'ın bilinmekliğine mazhar kıldığı en üstün yaratığı olmakla, tek

olan hakikate erme potansiyeli, istidadı olan tek varlıktır. Bunun için et gözü değil, Ledün gözü ile bakmak gerekir. Kendini bilen nefsinin bilir. Nefsinin bilen Rabb'ini bilir. Demek ki insan kendini tanırsa kendinde olan Cenab-ı Allah'ın hakikatine erebilir.

Kaf suresi 16. Ayet “*Andolsun insanı biz yarattık ve nefsinin kendisine fısıldadıklarını biliriz. Ve biz ona şah damarından daha yakınız.*”

Cenab-ı Allah'ın hakikati ile her an birlikte olduğumuz halde, bu hakikatten haberi olmayanlara

Araf 179. Ayette “*Ant olsun ki, cinlerden ve insanlardan birçoğunu cehennem için yarattık. Onların kalpleri vardır fakat onunla gerçeği anlamazlar. Gözleri vardır, fakat onlarla görmezler. Kulakları vardır, fakat onlarla işitmezler. İşte bunlar hayvanlar gibidirler. Hatta daha da aşağıdırlar. Bunlar da gafillerin ta kendileridir.*” buyurulmaktadır.

Tek olan hakikatten haberi olanlara gelince, hakikat tek olduğu gibi yol da tektir. O yol ise “melamet yolu” dur. Pir Seyyid Mustafa Altun Hz. leri şöyle buyuruyor: Her kime sorsak kendi izlediği yolun doğru olduğunu söylemiyor mu? Ama hayır öyle değil. Zira malum ne diyor Resulullah “Benim ümmetim (ki burada ümmetimden kasıt en alt düzeyde bulunan şariat ehli değil bizatihi TEVHİD ehlidir) yetmiş üç fırkaya ayrılacak, kurtuluşa eren (Fırka-i Naciye) dışında kalan yetmiş iki fırka cehenneme gidecektir. İşte bu Fırka-i Naciye Melami zümresi

olup, o zümre dahi kendi içinde 73 parçadır. Ve bir tanesi sıratel müstakim üzeredir.”

Hakikati bilmek için hakikate ermek gerekir. Hakikate ermek Melami Mürşid-i Kamilinin irşadiyla insanın kendini tanımasıyla mümkün olabilir. Çünkü insan kendinden başka varlık olmayan ve bütün mevcudatı kendinden zuhura çıkaran Cenab-ı Hu'nun bilinmeklik muradına ayna kıldığı, mazhar ettiği tek varlıktır. Bu yüzden insan bütün alemlere camidir. Bütün alemleri kendi zatından zuhura çıkaran ise yalnızca İnsan-ı Kamil'dir. Mücella aynadır ve Cenab-ı Allah kendi zatını bu aynadan seyir ile zevk etmektedir.

İnsan suretinde varlığını bilinir kılan Cenab-ı Allah, bütün mevcudattan esma, fiil ve sıfatlarıyla işlerken Mürşid-i Kamilin himmetiyle melamet yolunda irşad olan salık, kendinde ve cümle mevcudatta suretlenenin Cenab-ı Allah olduğunun idrakiyle, ikilikten yani şirki hafiden kurtulmak için nefsiyle mücahede ederek bire doğru yol alır. İnsan kendini ayrı gördüğü sürece şirktedir. Allah'ın varlığının yanında kendinin de var olduğunu zannetmektedir. Nisa suresi 48. Ayette “Doğrusu Allah, kendisine ortak koşulmasını asla affetmez. Ondak başkasını (diğer günahları) ise, dilediği kimseler için bağışlar ve mağfiret buyurur. Her kim Allah'a şirk koşarsa gerçekten pek büyük bir günah ile iftira etmiş olur.” buyuruluyor. İnsan bu idrak seviyesine eriştiğinde ayetler enfüsünde hakikat manasıyla açılmaya başlar.

Enfal suresi 17. Ayet “Sonra onları siz öldürmediniz, lâkin Allah öldürdü. Attığın zaman da sen atmadın, lâkin Allah attı. Bu da müminlere güzel bir imtihan geçirtmek içindi. Allah işitendir, bilendir.” buyruluyor.

Böylece Cenab-ı Allah'ın bilinmeklik muradı gereğince kendinden başka varlık olmadığının hali ve kemali insandan zuhura çıkarak, bilinmeklik muradı tecelli etmeye başlar. İnsanın dünyada iken kurtuluşa ermesi ancak böyle olabilmektedir.

İsra 72. Ayette “Her kim bu dünyada (manen) kör ise ahirette de kördür. Ve gidişçe daha şaşkındır.” buyuruluyor.

Onun için bu dünyada iken hakikate ermekten başka yaradılış gayesi ve de kurtuluş bulunmamaktadır. Hakikat Cenab-ı Allah'ın bizatihi kendi zatından zuhura çıkar. Allah'tan geldik Allah'a döneceğiz denilen yer ise, Kaf Suresi 16. Ayette buyurulduğu üzere bize bizden yakın olan, şah damarından yakın olan Rabb'imize dünyadayken kavuşmak, vuslat etmek, miraç etmektir. Bu ise Cenab-ı Allah'ın Lahut aleminden ceberrut melekut ve mülk alemine ve mülk aleminden tekrar Lahut alemine, kendinden kendine seyir zevkidir. Bütün bu seyir İnsan-ı Kamilin enfüsünden irşadiyla alemlere yayılmakta olup, akıl sahiplerine ve inananlara hitap etmektedir.

Maide suresi 35. Ayette “Ey inananlar, Allah'tan korkun, O'na yaklaşılmaya yol arayın ve O'nun yolunda cihad edin ki, kurtuluşa eresiniz.” buyurulmaktadır.

Cenab-ı Allah'ın tek olan hakikatini aramadan, idrak etmeden cennet hayal edenler Araf 179. Ayete mazhardır. Arayanlar ise Maide suresi 35. Ayete göre Allah'a yaklaşılmaya yol arayanlardır. Cenab-ı Allah arayana bulunurum buyuruyor. Aramakla bulunmaz fakat bulanlar arayanlardır. Arayanlara bulmak nasip olur inşallah...

Arif Erkal

"Nefsin mayası küfürdür, nefis buna memurdur." Pir Seyyid Mustafa Altun.

Zatı, subût sıfatlarıyla algılanabilen Cenab-ı Allah Latiftir. Subût sıfatlar ruhtur, o halde ruh dahi latiftir. Manadır, kesret uzuvları ile tutulamaz, görülemez, koklanamaz, duyulamaz. Kesret bilinci ile anlaşılamaz. Ruhun bir bakıma çokluktaki sureti olan nefis; adeta latif olan buharın buz hali, bir yansıması gibidir. Mananın aynalardan görünür olan zuhurunun, zihinde işlenip bilincimizde seyridir. Kesreti seyire programlı avâmî bilinç, sadece seyir mazharı olup esasen başkaca hiçbir tasarrufu olmayan fakat bize bizi, biz varmışız gibi gösterip tasarruf sahibiymiş gibi yanılgıya düşmemize sebep olan, bunu da yapmaya mecbur ve memur olan benliğimizdir ki, esasen o da yoktur.

Beşer, bu mananın (esmanın) hologram benzeri kesafetleşmiş hali olan beden yapısı içerisinde kendini et gözüyle görüp de et varlığına verdiği nisbi benliği ile mananın yansıması olan hayal varlığının gerçek olduğu zannı ile yaşamaktadır. Böylece daima "gizli ve açık şirk" batağında kalıp hakikatten örtülü, kabuğa ayarlı, heva ve hevesinin peşinde, bedensel geçici arzuların, hırsların pençesinde var olduğunu ve bunlarla var olduğunu sanmaktadır. Hakikatini nefsi ile örtmüştür. Benliğinin gösterdiğinden başka bir şey yoktur. Gölge oyunundaki perdeye vurmuş adeta bir akisten başka bir şey değilken Cenab-ı Allah'ın yaradılış gayesinin ve ilahi muradının aksine "küfürle mayalanmış", böylece özünü unutmuş, örtmüş,

kendisindekinden habersiz, başkalaşmış, esfel-i safilinin en diplerinde kalmıştır.

Sözlükte örten, örtücü gibi manalara gelen küfür, fitratında/özünde olanı örtmek anlamına da gelmektedir.

Nedir fitratında, özünde olan? Neyle örtüldü? Defalarca bahsedildiği üzere beşer doğduğundan itibaren kendi yaratılışı itibarı ile fitrat ilmiyle yaşar. Bu safhada beşer, Cenab-ı Allah'ın esmasından bir ismin baskın oluşu ile (Rabb-i Has), esmanın zuhur mahallidir. Allah ahlakıyla ahlaklanmış, yaratılış gayesinin; kendisine öğretilenin hükmü altındadır. Bu ilim kişinin konuşabildiği, konuşulanı anlayabildiği ve davranışlarda örnekleri tam kopyalayabildiği 2-3 yaşlarında elinden alınır. Minik beşer inatçıdır, laf dinlememeye başlar, inadına hareket eder, birinci ergenliğine girdi deriz. Halbuki Rabb-i Hassı'nın hükmünden çıkartılmaya karşı direniyor, afaktan gelen bir baskının altında.

Nihayet ebeveyn, "elalem", okul, medya ve kesretin nefse hoş gelen boş işleri ile nefis hakikatini örtücülüğe mayalanır ve mayası tutmaya başlar, örtü üstüne örtü ala ala fitratını yitirir, insan unuttur, kendinden kopar. Nefis, ruhu örttü. Artık o bir "kendinden örtülü" olarak ikinci doğumuna kadar küfürde ve nefsinin emrinde kalır. Benlik iddiası ve tutumu ile kesretteki şirk batağına saplanır. Nefsin süfli halleri açığa çıkar da çıkar. Ne zorlu ve sefil bir süreç!..

Hakikatinde istidadı uygun olanlar ise kavrayışları ile bu örtülülük halini en basit tabirle hissederler ve sorgulamaya başlarlar, arayıcı olurlar.

“Ey inananlar, Allah'tan korkun, O'na yaklaşmaya vesile arayın ve O'nun yolunda cihad edin ki, kurtuluşa eresiniz.” (Maide-35)

ayetini mazhar olurlar. Vesileyi de bulduktan sonra “Kendini bilen Rabbini bilir” yolculuğuna başlar, bilinen tabiri ile yetmişbin zulmani, yetmişbin nurani perdeyle örtüp sarmaladığı hakikatindeki özün; Rabb-i Has'ın keşifini, perdeleri bir bir kaldırarak gerçekleştirebilirler, böylece küfür batağından çıkarlar. Kafirlikten kurtulurlar. Kayıtlarından kurtulur, ar-ı namus şişesini taş a çalar, Allah'ın ahlakı ile ahlaklanarak kul olurlar.

“Sizin tümünüzün dönüşü O'nadır. Allah'ın va'di bir gerçektir. İman edip salih amellerde bulunanlara, adaletle karşılık vermek için yaratmayı başlatan, sonra onu iade edecek olan O'dur. İnkâr edenler ise, küfürleri dolayısıyla, onlar için kaynar sudan bir içki ve acı bir azap vardır.” Yunus Suresi, 4. ayet
“Ey örtüsüne bürünen (peygamber)! Kalk artık uyar. Sadece Rabbini yücelt. Elbiseni temizle. Pislikten sakın. Yaptığını çok görerek başa kakma. Rabbin için sabret. O sûra üflendiği zaman, işte o gün pek zorlu bir gündür. Kâfirler için hiç kolay değildir. Müddesir Suresi, 1-10. Ayetler.

Örtülerini atıp kendini, Rabbi'ni bilmeyi ve salihlerden olmayı niyaz edip yollara düşene aşkolsun.

Baki selam ve sevgiyle.

Gürcan Gürsu

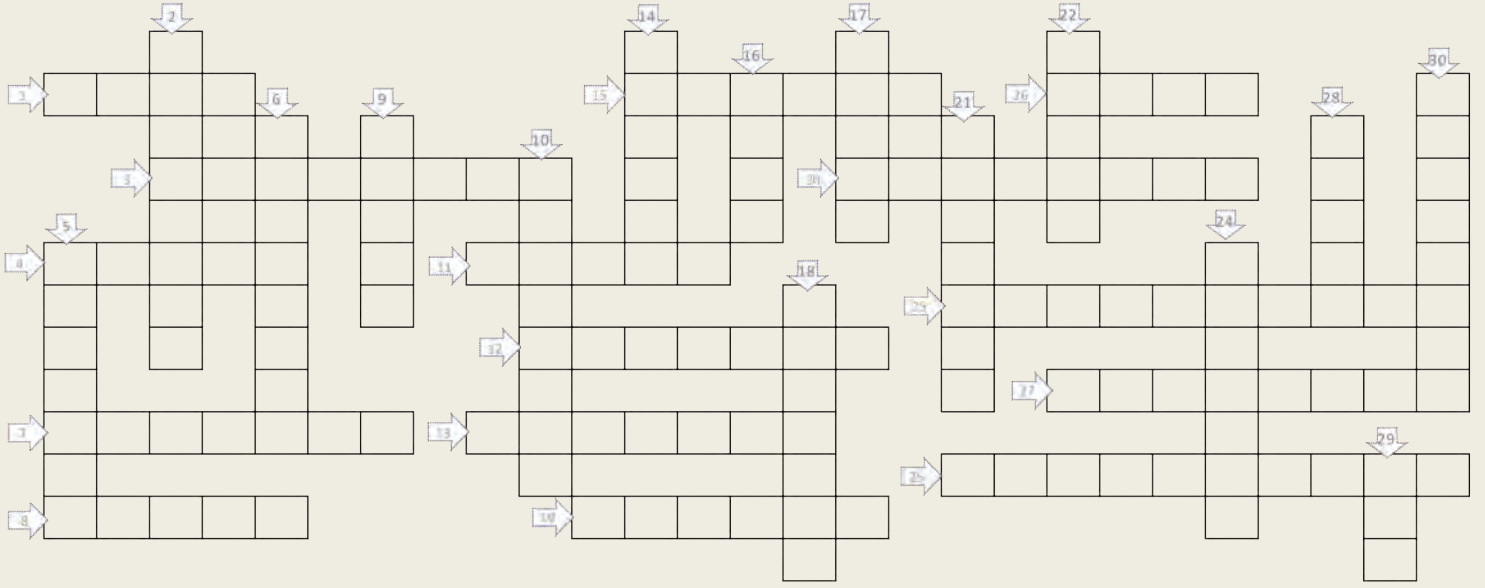

melamet yolu

TEVHİD BULMACASI

TEVHİD BULMACASI

- 1- Dünyaya rağbet etmemek. Nefsani zevk ve arzudan kendini çekerek ibâdete vermek.
- 2- Allah ehli, Allah'ın ilmine vakıf olan.
- 3- İlahlık, ilahlıkla alakalı, Allah'lık.
- 4- Talip, talep eden, öğrenci.
- 5- Olgunlaşma, kemal bulma.
- 6- Yakın olma, yakınlık. Allah ile kendi arasında mesafe olmadığına idraki.
- 7- "Derece, basamak; rütbe, pây"e" anlamlarındaki mertebeler kelimesinin çoğulu.
- 8- Gayb ilmi, hakikat ilmi.
- 9- Düşünce.
- 10- Düşünme. İnsanın zihni ve aklı faaliyeti, zihnin kendine özgü eylemi, belli bir şeyi anlamaya yönelik olarak harekete geçmesi, bir konu hakkında fikir ileri sürülmesi, aklın fonksiyonel hale gelmesi.
- 11- Gökler, felekler. Çark, dönen, devreden. Döner gök kürenin çarkı.
- 12- Koyuluk, kalınlık, yoğunluk.
- 13- Ad verilmiş, adlandırılmış.
- 14- Düşünüp söyleyen, konuşan.
- 15- Şeytanın kovulmuş (merdud) olmadan önceki ismi

- 16- Zatı bakımından tek, bir, yegane.
- 17- Bir kimsenin içi, hâli, hareketi, ahlâkı.
- 18- Allah dostluğu, veli olma durumu, ermişlik, erenlik.
- 19- Birlik, teklik, bütünlük.
- 20- Benlik, müstakil varlık olarak kendilik.
- 21- Nefsini, dolayısı ile Rabbini bilme, bir şeyi tefekkür ile bilme, ariflik.
- 22- Sevgili. Cenab-ı Allah' ın Peygamber Efendimize seslenişi.
- 23- Allah' da yok olmak, fena bulmak.
- 24- Efendimiz Pir Seyyid Mustafa Altun' un 4. kitabının adı.
- 25- Allah' da Allah ile var olmak.
- 26- Halk, umum insanlar, arif olmayanlar, seyri suluk etmeyenler.
- 27- Peygamber Efendimizin ailesi, ev halkı.
- 28- Yukarıdan aşağıya inmek, gelmek, iniş.
- 29- Allah' a duyulan derin arzu, istek, özlem, şiddetli sevgi, muhabbet.
- 30- Allah' ı övücü, yüceltici, özellikle namaz sonrası yapılan zikirler.

@_knowthyself

Those who know themselves, know their God. Our channel has been launched with the aim of providing informative and awareness-raising publications for those who want to know themselves, achieve their purpose of creation, and experience the knowledge of truth. On our channel, we present the pearls of wisdom from the vast sea of knowledge of Pir Sayyid Mustafa Altun to our viewers. We invite everyone who questions, is eager to learn, researches where they come from and where they are going, and seeks the truth to SUBSCRIBE to our channel

knowthyself

www.knowing-thyself.com

GENÇLİK KÖŞESİ

Bilinen Bilinmeyeni Gizler
Yaşamak Nedir?

62

64

melamet yolu

BİLİNEN BİLİNMEYENİ GİZLER

‘Aşk nedir?’ diye sorulsa pek çoğu benzer olmakta birlikte farklı hikayelerden çeşitli cevaplar ortaya çıkabilir. İki kişinin birbirine duyduğu büyük bir çekim, yaşanan ya da yaşanamayan anlar ile ortaya çıkan bir his. Çoğu zaman tek taraflı bazen de yarım kalan hikayelerden arta kalan ulaşamamanın verdiği acı ve ızdırabın neticesi. Aşkın tarifi her dilden her hikâyeden farklı bir şekilde çıkacaktır. Oysa ki bu tarif ve yaşantıların tümü gerçek aşkın yalnızca gölgesidir. Esas olan Allah aşkıdır. Pir Seyyid Mustafa Altun Efendimiz kitaplarında bir satırda aşkı; kişinin tüm mevcudiyetiyle maşuğuna dönmesi olarak tanımlamıştır. Tüm mevcudiyetiyle maşuğuna dönmesi... Buradaki maşuk bir suret değil var olan, tek olan Allah’tır. Bunu dünyevi yaşam algılarıyla anlamaya ve yorumlamaya çalışmak tümü ile yanlış olur. Dünyevi yaşam emmare adı verilen emredici nefsin hükmü altındadır ve kişiyi menfaatleri üzerine yönlendirir. Menfaatine uygun olduğu kadar sever, uygun olduğu kadar kabul eder, uygun olduğu kadar yaşam alanına dahil eder. Tersine geldiği anda gözünü çevirmeye hazırdır. Dünyevi yaşantıda kişi kendince aşkı için fedakarlıklar yaptığını düşünse bile günü gelince hükmü altında olduğu emmare nefis bu fedakarlıkların hesabını soracaktır. Eksik kalmış aşk hikayelerinin benlik savaşından bir galip çıkamayacak, geçmiş kayıtların ve öğretilerin ışığında yaratılan aşk algısı hiçbir zaman tam olmayacaktır. Gerçek olan, tek olan Allah aşkıdır. Aşığın maşuğunda vuslatı ile tam olur. Yani ancak

esas sahibin sahneye çıkması ile gerçekleşir. Nefsin emir ve arzularıyla ortaya çıkan, aşk adı verilen duygunun alışılmış yaşantısının aksine aşık maşuğunu sorgulamaz, yorumlamaz, yargılamaz, değiştirmeye çalışmaz. Tam teslim olarak gördüğüne ve görmediğine kendini bırakıp O’nun zuhurundan başka bir şey düşünmez. Motivasyonu menfaatleri üzerine değil O’nda O’nunla bir olma arzusu üzerinedir. Maşuğundan başka her şeye kör olur aşık. Teslimdir. Başına her ne geliyorsa maşuğundan olduğunu bilmenin ötesinde, maşuğu görmeye ve onunla bir olup onunla seyredip onunla kaybolmaya hazırdır. Maşuğu kendinde bulup, bulduğunda yok olmaktır arzusu. Bu arzu ancak gerçeğe dönüşürse aşık olanın, aşık olunanın ve aşkın birliği zuhur eder. Bunun yolu ise canını canana feda etmektir. Canı feda etmek nedir? Kendinden tümüyle vazgeçip öğrendiğin, bildiğin, olduğunu zannettiğin her şeyden vazgeçmektir. Benim dediğin, varım dediğin her andan geçip esas var olana yer açmaktır. Kelimelerle idrak edilmenin çok ötesinde olan bu hal ancak Cenab-ı Allah’ın bana gelin dediği yolda hakkıyla yürümeye çalışarak ortaya çıkabilir.

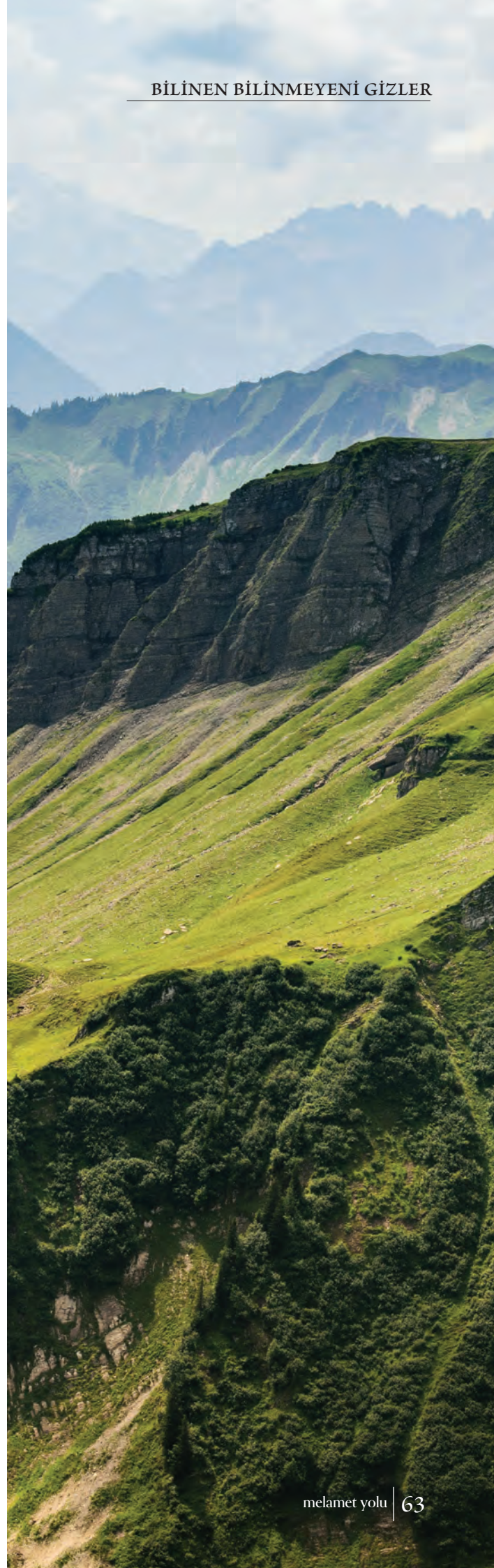
Bunun olabilmesi için Meratib-i Tevhid makamlarının ilk üç basamağının hali ve yaşantısı tavsiye değil gerekliliktir. Fena mertebelerini basitçe inceleyerek anlatalım.

Hiç şüphesiz ilk adımda maşuk her an aşığında olmak ister. Otururken, yatarken, kalkarken, zikr-i daim ile aşığında zuhur bulmak ister. Sonrasında “Fena mertebeleri ”

denilen yani tevhid-i efal, tevhid-i sıfat ve tevhid-i zat makamları kişiye; failin, mevsufun ve mevcudun maşuk olduğunu anlatır. Bu anlatışın içinde aşık, maşuğu kendine uydurmaya çalışıp sorgulara, nedenlere, niçinlere başlarsa aşkın tarifinde eksikler kalır. Az şeker konulan kek nasıl tatsız olursa, faile eyvallah demeyen salık de tatsız olur. Aşkın kokusunu nefsin kokusu bastırır. Mevsufun, maşuğu olduğunu idrak edemeyen salık, sevgili hangi dilden konuşur aramakla vakit kaybeder ve gözünü suretlere çevirirse her sesin sahibinin maşuğu olduğunu duyamaz. Notası eksik bir bestenin cızırtısında hayalle kavrulmuş bir hatayı arar durur. Ya da bir hırsızın bir eve girip burası benim diyerek yerleşmeye çalıştığını düşünelim. Onun olmayana benim demesi kabul edilebilecek bir şey değildir. Aynı şekilde mevcudiyetin sahibine eyvallah demeyen salık de o hırsız gibi maşuk tarafından kabul görmeyecektir. Bu üç makamın zevklerini bilip, görüp yaşamak aşığın maşuk ile vuslatı için bir anahtardır. Kendinden geçip kendindekini bulmak ve bulduğunda yok olmak.

Yani salık melamet yoluna adım attığında kavuşmayı arzu ettiğinin Cenab-ı Allah olduğunu unutup makamların içinde benliği ile boğulursa yol aşka değil çıkmaz sokaklarla çıkacaktır. Sonrasında aradığını unuttuğu aşkına kendini dağlara da vursa, çöllere de atsa ulaşamayacaktır. Bir salık, fail, mevsuf ve mevcudun sahibini bilip, görüp, yaşadıkdan sonra bilen görenin ve yaşayanın hiçbir zaman kendisi olmadığı ile yüzleşecektir. Bu yaşantı yine aşkın sahibine ait olacaktır ve dilden dile şekil alan, değişiklik gösteren aşkın hikayesinin tek yazarı ve tek oyuncusu gerçeği anlatacaktır.

İlayda Köymen

melamet yolu

YAŞAMAK NEDİR?

Türk Dil Kurumuna göre yaşamak kelimesinin anlamlarından biri “görüp geçirmek, başından geçmek” tir. Başka bir ifadeyle yaşamak için deneyimlemek gerekir diyebiliriz. Peki, yaşamadığımız bir şeye ne kadar sahip çıkabiliriz?

Günümüzde dinlere olan inançsızlığın en büyük sebeplerinden biri de yıllar boyunca insanların duygularını sömüren din tüccarlarının insanlara hayal satmasıydı. Sorgulamayan kesim bunlara korku, din müessesine olan saygı veya farklı sebeplerden ötürü körü körüne inanırken dünyanın özgürleşmesi sonucunda sorgulayan kişilerden yadsınamayacak kadarlık bir kısım buna sesini yükselterek inançsızlığa doğru itildi. Çünkü özünde hakikat barındıran ilmin, yaşantısı olmadan kulaktan kulağa aktarılarak yayılması herkesin kendi zan ve hayal gücüne göre gerçek dışı bir hal aldı. Hakikatten uzak ve hayali yansımaları olan bu durumun sonunda bir kesim bunun büyüüne kapıldı, bir kısım reddetti ve sadece küçük bir topluluk ise arayıcı oldu.

Hız. Ali'nin “Görmediğim Allah'a inanmam. Görürüm de öyle inanırım.” kelamına dikkat çekmek istiyorum. Burada bir yaşanmışlık olma durumunun gerekliliği doğuyor. Deneyimlenmeden, yaşanmadan, görmeden bir şeyin gerçekliğine ne kadar inanılabilir? Ya da o inanç ne kadar sağlam olur? Bilmek ve yaşamak denk değildir. Bilgi de eminlik kanıtlarla olur. Diğerleri tez boyutunda kalır. Bu kapsamda eğer bir kişi bildiğinden emin değilse istismarcıların hedefi haline gelir. Ortada eminlik yoksa her söylenene

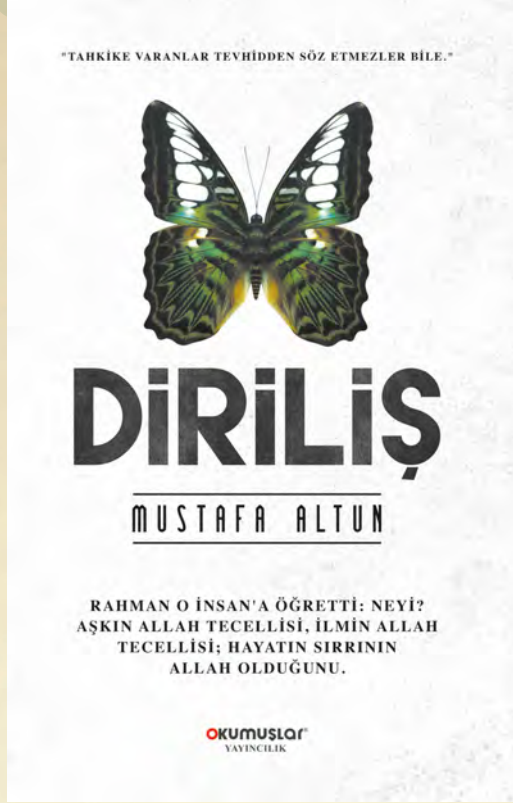
meyil etme ihtimali vardır ki bu da aksak bir inanca neden olur. İsmimizden nasıl şüphemiz yoksa inancımızı da sağlam temeller üzere oturmamız gerekir.

“Din sorgulanmaz”, “Allah yukarda” gibi kişinin beynini körelten ve durumu ütöpik bir boyuta sokan görüşlere Yusuf Suresi 105. ayet güzel bir yanıttır.

Ayette; “Göklerde ve yeryüzünde nice deliller vardır ki onları görmezler ve yüz çevirip giderler.” buyurulmaktadır. Neyin delili ya da kanıtı olur? Yaşananların... Demek ki sorulamayanlar, ibret gözüyle bakmayanlar için Allah gökyüzünde, uzayda veya herhangi başka bir yerde olabilir. Olması da zaten onlar için bir şey değiştirmez. Allah akıl etmemizi istiyor. Akıl edelim ki, sorgulayalım. Sorgulayalım ki kanıtları bulalım. Bulalım ki yaşayalım. Bu tarz bir yaşantımız olmasa hayvanattan ne farkımız kalır. Aynı yaşam, aynı amaçlar, aynı mücadele ve aynı ölüm içinde yok olur gideriz.

Pir Seyyid Mustafa Altun Efendi'miz hem sohbetlerinde hem de kitaplarında yaşantının önemine vurgu yapmakta ve herkesi bu konuda uyandırmaya çalışmaktadır. Hakikate Ermek isimli kitabında bu konuda “Kendi keyfinize ve isteğinize göre Allah zikredilmez. Her şey ilimle bilinir. İlim bilmektir, bildiğini yaşamaktır.” buyurmuştur. Tabii ki, bilme ve yaşantıya geçirme noktasında doğru bir rehber olmadan kişi yine kurtuluşa eremez. İnsan-ı Kâmil, bizler için en doğru öğretmen ve örnektir. Umuyoruz ki bu kadrin kıymetini bilenlerden oluruz.

Müge Bülbül

İnsan-ı Kamil olgun insan demektir. Olgun insanı yani Mürşidi Kamil'i arayın bulun. Bu kitap tam Kurani bir kitaptır. İnsan Hz. Mürşidi yani canlı olan Kuran'ı bulunca ancak bu görülebilir. Dolayısıyla Hz. Mürşidi bulmak ve onun ışıyla aydınlanmak çok yararlı olacaktır.

Kitabın başlangıcında da ifade edildiği üzere Pir Seyyid Mustafa Altun'un kitapları şüphesiz ki, sıradan tasavvufi eserlerden çok farklıdır. Bu sebeptendir ki düşünen, kurgulayan akıl ile ortaya koymaktan farklı olarak, o anki tecelli ne ise Cenab-ı Allah tarafından büyük bir ilhamın eriştiği kalp ve cebrailin cemi sonucu yazılmıştır.

Zaman zaman kitaplarından bölümler okunduğunda, bu hakikati birçok kez şöyle ifade etmiştir: "Bakar mısınız? Ben mi yazmışım bunları ya hu! Ne güzel yazmış bizden yazan..."

Bu nedenle söz konusu eserlerin her bir satırı, ehline malum olduğu üzere hadis niteliğinde olup okurken bu salt/yeksiz/şüphesiz hakikat asla unutulmamalıdır...

PİR SEYYİD MUSTAFA ALTUN

maksaviks | kendinitani | knowthyself | kendinitani_

www.maksav.org

İLİM VE TEVHİD

Bir Küçük Şifa Konusu

BİR KÜÇÜK ŞİFA KONUSU

Bismillahirrahmanirrahim
Kaf Suresi 38. ayette “ Gökleri, yeri ve ikisi arasında bulunanları altı günde yarattık.” diye buyurulan görünür alemin üzerindeki insanlık tarihi için, Peygamber Efendimiz (a.s.m) bir hadisinde “Âdem'den kıyamete kadar insanlığın ömrü yedi bin senedir.” buyurmaktadır. İşte bu insanlık tarihinde başlangıçtan beri hastalıklar, salgınlar ve kaçınılmaz son ölüm hep var olagelmıştır. Allah'ın subuti sıfatlarıyla donatılan canlılar, bu döngü içinde devamlı bir hareket halindedir. Ve bu döngü sabitken döngüdeki hareket suretlerin form değişimindedir. Doğum, yaşam ve ölüm döngüsü her canlı için sabittir ve canlı bir organizma için et-kemik-beden noktasında ölümsüzlük ancak bir peri masalıdır. Hal böyleyken insanoglu hastalıklarla daimi bir mücadele halinde, bilgi birikimince farklı reçetelerle ve cerrahi yöntemlerle kür arayışındadır.

Antik medeniyetlere baktığımızda şamanlar, büyücüler, şifacılar ve şifacı hekimler ile onların uyguladıkları tedavi biçimleri vasıtasıyla hastalıklara çare bulunmaya çalışıldığı görülür. İlk çağlarda çeşitli uygarlıklarda kendi özgü tedavi uygulamalarının yanı sıra hastalık ve sağlık kavramları doğrultusunda iyileştirici, koruyucu, sağlık verici tanrıların varlığına inanılmıştır. Bu uygulayıcıların tedavi yöntemlerinin temelini de sihir/büyü/dua yanında, çoğunlukla bitkilerden ve bunun yanında hayvansal kaynaklardan elde edilen şuruplar, merhemler, lavmanlar ve yakılar vb. farmasötik formlar oluşturmaktadır. Nitekim

günümüzde hala daha geleneksel anlayışla kocakarı ilaçları diye tabir edilen ilaçlar, modern tıp denilen anlayışın çok gelişmesi ve kimyasal – sentetik kaynaklı ilaçların hem endikasyon çeşitliliği hem de tedavi yanıtı anlamında doyurucu sonuçlar veriyor olmasına rağmen çokça tercih edildiğini görmekteyiz. Halk ilaçları ve folklorik alışkanlıklar, yatak yarası- yanık tedavisi için hastalara İç Anadolu'da Alkanna tinctora – hava civa otundan elde edilen merhemler tercih ettirirken, Ege ve Akdeniz bölgesinde Hypericum perforatum- sarı kantaron bitkisinden elde edilen maseratları tercih ettirmektedir. Nitekim etnofarmakognozik araştırmalar, bu yöresel bilgi birikimleriyle şekillenen ve pek çok ilaç hammaddesi temini için prekürsör sentez odaklarını keşif için yapılan oldukça kıymetli bilgi aktarımlarının dökümantasyonunu hedef alır.

Tıp biliminin babası olarak bilinen Hipokrat, M.Ö. 4.yy.da ‘tıp’ kavramını ortaya koymuş, hastalık nedenlerini doğa dışı güçlerde değil doğal nedenlerle arayarak bugünkü anladığımız anlamdaki hasta başı hekimliğinin kurucusu olmuştur. Hipokrat’tan sonra Materia Medica isimli eserin yazarı Dioskorides, Materia Medica isimli eserinde organik ve anorganik maddelerden pek çok reçete bilgisi vermiştir.

Hipokrat tıp biliminin babası olsa da modern tıp anlayışının taşlarını döşeyen kişi İbn-i Sina’dır. Astronomi, astroloji, fizik, kimya, ruh bilim vb. pek çok bilim dalında çok kapsamlı çalışmaları olan ve değerli eserler kaleme alan

İbn-i Sina, bilim insanı kimliğinin yanında , Burhan al-sıddikin/ Doğruların Kanıtı isimli Allah'ın varlığı ve birliğini ortaya koyan teolojik arguman ile Allah'ın varlığı ve birliğini kanıtlayan bir eser yazmıştır.

Kimyasal- sentetik kaynaklı ilaçlar ise binlerce yıllık insanlık tarihinde yaklaşık 100 yıllık bir geçmişe sahiplerdir. 19. yy sonlarında sentetik organik kimya dalında keşifler ve çalışmaların artması ile ilaç endüstrisi şekil değiştirmeye başlamış, gelişen teknolojinin de yardımıyla günümüz koşullarında kullanılan ilaçların çok büyük çoğunluğunu sentez kimyası preparatları/ güncel ilaç formları almıştır. Yine de doğal kaynaklı ilaçlarla tedaviye rağbet büyüktür ve bunu bir bilim dalı olarak araştıran ve geliştiren Fitoterapi alanında yapılan çalışmalar ile doğal kaynaklı ilaç hammaddeleri üzerine günümüz teknolojileri ile ayrıntılı çalışmalar yapılmaktadır.

Profesyonel bir bilim dalı olarak fitoterapi, doğanın nasıl geniş bir şifa kaynağı olduğunu net bir şekilde gösterir.

Örneğin;

- Taraxacum officinale - karahindiba bitkisi yaprak ve kökleri karaciğer hastalıklarının iyileştirilmesinde kullanılır
- Melissa officinalis- limon otu yapraklarının uyku bozuklukları tedavisi ve anksiyetede kullanılır
- Tussilago farfara- öksürük otu çiçeklerinin balgam söktürücü olarak kullanılır
- Cucurbita pepo - kabak çekirdeği tohumları- Cucurbitae semen benign prostatic hiperplazisinin gerilemesinde etkilidir
- Matricaria chamomilla – tıbbi papatya bitkisi çiçeklerinin çayı sindirim sistemi

enflamasyonlarını giderir

-Viburnum opulus - gilaburu meyveleri böbrek taşlarının düşürülmesinde kullanılır

-Vaccinum macrocarpon Aiton- turna yemişi idrar yolu enfeksiyonlarını geçirir

-Myrtus communis- mersin bitkisi yapraklarının antiseptik antienflamatuvar etkileri nedeniyle ağız ve cilt yaralarını iyileştirir

-Aesculus hippocastanum- at kestanesi tohumları damar yapısına etki ederek varislerde etki eder.

Bu örnekler gibi örnekler çoğaltılabilir. Cümle yaratılmış ve pek tabi doğal kaynaklı ilaçlar, Allah'ın esma ve sıfatları ile donatılmıştır. Nuru Muhammedi ile cemadatta veya nebadatta hayat bulan bir cisim Allah'ın Şafi esması ile donatılmışsa, şifası özünde saklıdır.

Enam 99. Ayet

O gökten su indirendir. Biz her türlü bitkiyi o suyla yetiştiririz. O bitkiden bir filiz, filizden de üst üste dizili daneler, başaklar çıkarırız. Hurma ağacının tomurcuklarından yere doğru sarkan salkımlar, üzüm bağları, zeytin ve nar bahçeleri çıkarırız. Bunların hepsinin hem birbirine çok benzeyen yönleri, hem de birbirinden çok farklı özellikleri vardır. Her birinin meyvesine bir ilk ortaya çıktığı, bir de olgunlaştığı zaman bakın. Gözünüzün önünde cereyan eden bu işlerde, iman eden bir toplum için elbette nice dersler ve ibretler vardır.

Şuara 80.ayet

Hastalandığım zaman bana şifa veren O'dur.

Yine bir başka tedavi yaklaşımı homeopatiden

de bahsedilmesi yerinde olacaktır. Aslında öz olarak Uzak Doğu tıbbi mantığıyla benzer bir mantık üzerine kurulan bu sistem, 18.yy'da Alman hekim Samuel Hahnemann tarafından, o dönem uygulanan allopatik yöntemlerin hastalara yeterli şifa sağlamadığından hareketle döneminin tedavi anlayışından zıt bir yaklaşım olarak geliştirmiştir.

Modern tıpta sonuç olan semptomun giderilmesi, şikayetlerin bastırılarak iyileşme sağlanması hedef alınırken homeopatide semptomu baskılamaktan öte bir parça daha şikayeti kontrollü olarak harekete geçirmek ve o arada vücudu kendi iyileşme sistemiyle iyileşmesini sağlamaktır. Vücudun kendini iyileştirme kapasitesinde olduğu düşüncesiyle hastalıktan kaynaklı belirtileri sağlıklı bireylerde gösteren maddelerin benzer benzeri çözer ilkesiyle hasta kişilerde kullanılması ve vücudun oto onarım sistemini harekete geçirmesi ilkesine dayanır.

İşte burada eser miktarda vücuda girip, vücudun kendi kendini onarmasını sağlayan acaba yine cisimdeki Rabbi Has- Şafi esması mıdır? homeopati remedilerinde , hastalarda şifa mekanizmasını tetikleyen Şafi esmasının remedi vasıtasıyla fiili söz konusu mudur? Tüm bu sorulara yanıt tevhid bakışındadır. Tevhid birleme sanatıdır. Kişinin cümle yaratılmışların yaratılış amacını sorgulaması tevhid penceresinden bakış ile anlam bulur. Keşif ehli olan Ehlullah şöyle buyurmaktadır: Hak Teala hazretleri ahadiyet mertebesinde gizli bir hazine iken bilinmeklik muradı ile ruhlar alemi ile cisimler alemini yaratmıştır. Kendi nurundan bir cevher var edip o cevherden de kainatın tamamını derece derece

düzenli bir şekilde var etmiştir. İlk cevher Nur-i Muhammedi- akli küll'dür. Levlake levlak lema halaktul eflak hadisinde buyurulduğu üzere de cümle alem Muhammed için yaratılmıştır.

Böylece zatından sıfatlarına tenezzül ederek cümle eşyayı zuhura getiren yüce yaradan tüm yarattıklarını subuti sıfatları ve esmaları ile donatmıştır. Hepsinin özünde kendi cevheri yani Rabbi Has vardır. Ve cümle yaratılmış, Rabbi Hassını keşifle kemalata erer, zira kendini bilen Rabbini bilmiş olur. Eşyadaki daimi hareket, topraktan toprağadır. Allah sistemi içinde her yaratılmışın amacı kemalattır. Nasıl ki insan suretlerinde kemalat Rabbi hassını keşif ile kendini ve Rabbini tanıma şeklinde oluyorsa cemadat ve nebadat olarak yaratılanlarda da aynı şekilde kemalat vardır ve her varlık fitratına göre yol alır. Eğer o varlık Şafi ismine mazharsa kemalatı Şafi ismi celilinin ortaya çıkışıyla olur.

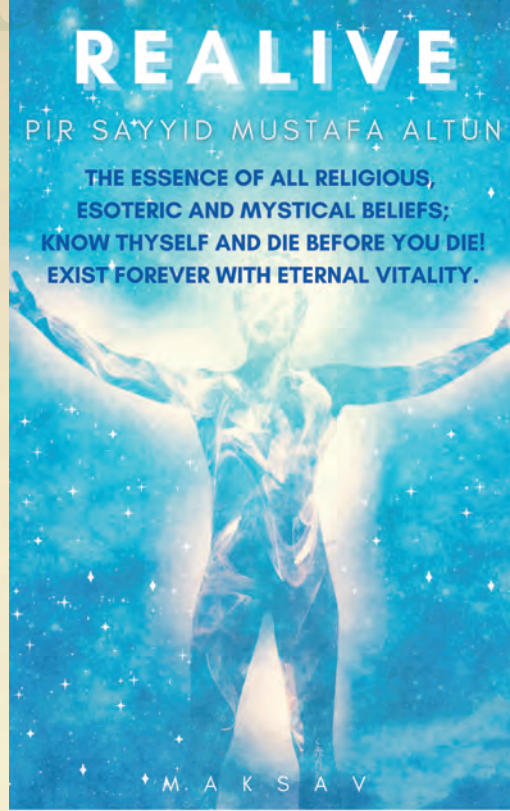
Eşya, esmanın zuhur mahallidir ve esmayı haiz, nebadat ile yukarıdaki örneklerde (fitoterapotik yaklaşım) olduğu gibi Şafi ismi tecelli eder. Allah'ın uluhiyet sistemi içinde, tevhid gözü ile sistemin yasalarını gören biri, zıtların ceminde zıddıyla tedaviyi ya da cinsin cinsi çekip benzerin benzeri çözdüğünü (homeopatik yaklaşım) net bir şekilde görür. Asıl olan tevhid bakışı ile her şeyin yerli yerinde ve Allah'ın uluhiyet sistemine hizmet halinde olduğu bilinci ile eşyaya bakmaktır. Bakan görür, görmek için olmak lazım gelir.

Selam ve Muhabbet ile

Nilhan Erkan

melamet yolu

melamet volu

A person exists and then disappears instantly. What we see as exist and non-exist is like the Karagöz play, isn't it? When the veil of play in our eyes be lifted by the owner of power, the dream outside the veil will disappear. Instead, the real play, player, played remains. Where is play, player, played? Look at yourself. Maybe you have them. You cannot see because you have ego. You cannot see God, who is play, player, and what is being played. Why? You will be helpless unless you destroy your mountains of existence, and will not understand the manifestation.

PIR SEYYID MUSTAFA ALTUN

knowthyself

www.knowing-thyself.com

SANAT PENCERESİNDEN

Niyazi Mısri'den

Niyazi Mısri hazretleri (1618- 1694) 17. yüzyılda yaşamış o “Dem’in İnsanı Kamili” olarak cenab-ı Allah’ın ilmini hem eserleriyle, hem şiirleri ile yaymıştır. Kelamullah ile kalplere tesir eden Mısri Niyazi bir kanadına aşk heybesini bir kanadına ilim heybesini yüklenmiş, aşıkları can suyu ile sulamıştır.

Pir Seyyid Mustafa Altun efendi de o demde Niyazi Mısri’den dile gelen Hakkın kelimelerini, bu demde aşıklara “ kendinize bakın, sizde ne var, sağda solda taşrada aramayın kendinize bakın” diyerek Niyazi Mısri’nin aşağıdaki dizelerini yinelemiş ve dervişin kendisine bakması gerektiğini bir kez daha vurgulamıştır.

İSTER İSEN

*İster isen bulasın cânânı sen
Gayre bakma sende iste sende bul
Kendi mir’âtında gözle onu sen
Gayre bakma sende iste sende bul
Her sıfat kim sende var izle onu
Gör ne sırdan feyz alır gözle onu
Erişince zâtına özle onu
Gayre bakma sende iste sende bul
Kenz-i mahvî âşikâr hep sendedir
Yaz u kış leyl ü nehâr hep sendedir
İki âlemde ne varsa hep sendedir
Gayre bakma sende iste sende bul
Men aref sırrına er ko gafleti
Gör ne remzeyler bu insan sîreti
Haşr u neşr ile tâmuyu cenneti
Gayre bakma sende iste sende bul
Haşr-ı sîrî halin inkâr eyleme
Gülşen iken yerini hâr eyleme
Enfüs ü âfâkı bil âr eyleme
Gayre bakma sende iste sende bul
Zât-ı Hakk’ı anla zâtındır senin
Hem sıfatı hep sıfatıdır senin
Sen seni bilmek necâtındır senin
Gayre bakma sende iste sende bul
Sîreti terk eyle mâna bulagör
Ko sıfatı bahr-i zâta dalagör
Ey Niyâzî şark u garba dolagör
Gayre bakma sende iste sende bul*

Niyazi Mısri

melamet yolu

Görüldüğü üzere hep kişinin kendine yöneltiyor erenler, ne ararsan kendinde ara diyerek...

Hacı Bayram Veli hazretleri dilinden de;

*Hararet nardadır sacda değildir
Keramet baştadır tacda değildir
Her ne arar isen kendinde ara
Kudüs'te Mekke'de Hac'da değildir....*

Diye buyrulmaktadır...

Melamet sülükunda derviş, benlik nispetlerini Allah'a nispet eder. Melamet hiçlik demektir. Yokluk demektir. Varlığın varlığı ile var olunduğunun idrak edilmesi demektir. O yüzden Melamet erleri, erenleri, velileri ne ararsan kendinde ara diyerek bu sırra dikkat çekmektedirler.

Kamil mürşitten nefes alan derviş o nefesi rahman ile nefsinin bilme yolunda gayretini sürdürerek meratibini istidadı ölçüsünde tamamlayabildiğinde ancak kendini ve Rabbini bilebilir.

*“Sen seni bilmektir ancak pire ülfetten garaz
Noktayı fehm eylemektir ilmi irfandan garaz”*

beyitiyle ise Niyazi Mısri hazretleri, mürşidi kamilin (pir) önemini vurgulamış ve ona yakınlıktan maksadın, kişinin kendini bilmek olduğunu, ilim irfandan maksadın ise noktanın idrak edilmesi olduğunu çok açık ve net olarak belirtmiştir. İşte onlar ki, nişansız yol göstericiler, melamet ağacının velileridir...

*Kubab-ı Hak-ta mestur olan erler
Sıfat-ı halk içinde görünürler
Ne doğarlar onlar ne dolanırlar,
Hakikat ehlinin olmaz nişanı...*

Niyazi Mısri

NEFİS, AKLIN AYNASIDIR.
ONU AYDINLATANSA
RÛH'TUR.
BEDEN, AYDINLIĞINI
RÛH'TAN ALIR.
AKIL İSE, İLK YARATIKTIR.

Pir Seyyid Mustafa Altun

melamet yolu

meclanet yolu

Haziran 2024 | Sayı:4

